

X 4.74.

R. No 52.3

సామదేవరాజీయము.

By Jagannatha Kavi.

సీ॥ శ్రీశైలమునకు దీచిప్రదేశమునఁ గృష్ణానదీసం త మి మధ్యభాగమునను.

దం డతారణ్యంబు దగరున ప్పుణ్యవ సాభ్యం త రమునను హరిజనైవి

తంబై హి డింబాత్రయంబు గనబ్బున క్కడకి నీశాశ్రమాగంబునందు.

హనుమద్గిరియనంగ నచతేంద్రమొక్కత్ర తన గారు దేవగంధర్వయక్ష

సిద్ధు విద్యాధరాది ప్రసిద్ధు దివిజ

గణవిహారస్థలంబై యచర్వలీలఁ

జైలఁగి తన భవమున సిద్ధ సేవ్యులగుచు

నెలమినలరాం దు సిద్ధ సిద్ధేశ్వరుండు॥

వ॥ మఱియు నన్నకేంద్రంబు పూర్వదిగ్భాగంబున భద్రేశ్వరియు, దక్షిణాభా

గంబునఁ బద్మహస్తం దను గూపాలమూర్తియుఁ, ఇచ్చి మహాగంబునఁ

పద్మాక్షిదేవియు, నుత్తరభాగంబున గర్భరదేవుండును, నిషాదియును హి

మ్రేశ్వరియును మొదలుగా గల పహదేవ తల తాథారంబై యెఱుఁచుచుండు॥

కం॥ ఆమృత యాథారంబుగ

నిమ్మలఁబురి నిల్చుకాని యనేకాంబుల,

నెమ్మిమెయి నెఱుకు రాములు

సమ్మదమునను ర్వియేచి చనిరదిదికిన్॥

గీ॥ త్రింతులదవ్వంకసంభవుండైదనర్పు
 ననుపడును నర్థరేయిఁడు ననఘండైన
 కామ్మకాత్రేడు మొదలను కాంఁవఁటెరుకు
 త్తొడువేలిలి నుంట్లఁబడేఁడు లవని ॥

వ॥ తదగంతరంబునఁ బుష్కాక్షిదేవివరప్రసాదంబునఁ గాకతిరా
 ములు వేయెండ్లు రాజ్యంబుపొలింపి రన్విధంబెట్లనిన ॥

నీ॥ సాకాయమునిదివ్యసాక్షిపద్మంబున నలువజనించె నన్నలువవలన

నత్రుజనించె నయ్యనఘునినేత్రపద్మంబునఁ బుట్టెను ధామరీ॥

యవనికిఁ బుట్టఁడు గుణార్థపుండు వయించె రహిసావనికిఁ బుట్టెను రూరపుడు
 తద్వంకమున నముద్భవఁడు బృథ్వీనాథుండు వని వంకమునఁ బుట్టె నానర.. తు
 డామహామహునగన్వీయమున నుద్భు

వింపిరేపారభా - . . . నలగఁ.

చేరుఁ గాంచిన భర్తజ భీమ విజయ

నేకులసహదేవు లతి . . . యశులు ॥

నీ॥ త్రివిలకాధ్యక్షుఁడగుసర్గా రి సారథిఁజేసి తాను వాఁడు.

గురుతపాఁబులమున గిరికునిమెప్పింపి పాశుపతాస్త్రంబు వదలి నాఁడు.

రణజయోద్భవు సమారణనందనుని సదానిజకే తనంబుగా నితపి నాఁడు.

జనపతులకు దండ ఘనయంత్ర మత్మంబు దెననేసి ద్రౌపదిఁడెట్టి నాఁడు.

కారవ్రలనెల్ల మర్థింప కదిమి మెఱయ

రాజ్యమంతయుఁ గాని భర్త రాజుచేత

శీలదైవారసెలమి నేలించిగాఁడు

నిర్భరేంద్రాత్మభవద్రైసయద్భుతండు॥

క॥ తిథనికి నశ్శిమస్యం దను

సుతుఁడు మహాఘోరసమరశూరుఁడుబుల్లెన్,

విభవయశుఁడతనికిఁబరి

క్షితుఁడు ద్భవమయ్యనిజప్రసిద్ధియెల్లనన్

క॥ జనమేజయుఁడవిద్యభునకు

జనియించి యనేకవిప్రసంఘమువాగదన్

జనకునిపగఁ దీర్చుటకై

యనుపమదైవిని సర్పయాగముఁజేసెనన్

క॥ ఆనరసాయకమణికి శ

తానీకుండుద్భవించెనతనికి ఘనతే

జ్ఞానిధిక్షేమాంకుండును

మానవసాయకుఁడుపుల్లె మహిమాన్వితుఁడై॥

ఉ॥ అవసరానినాథుఁడటయనదనరాజ్యము లాన దేవభూ

దేవులకాక్రూరమిది భీరతఁడా నాకపంబనిష్ఠులున్

వానినిబంధుమిత్రపరివారసమేతముగాఘోషింపులున్

కేవలదాతృతామహిమఁ గేరెనురద్రుబళింద్రకర్మలనన్

నీ॥ తిథనికి విజయోద్భుతసుకుమారుండు సామేంద్రుఁడనఁబుట్టిరిరువురండు.

నగ్రజుఁడగు విజయోద్భుతకుదయించె వరబలుండునువిష్ణువర్ధనుండు॥

మఱియుఁ గనిపూర్ణుడై వరలు సామేం ద్రునకు త్తుంగ భుజుడగు ముద్భవంబు.

నమ్మహామహుడు నాయాదులతోడ రాజ్యాంశంబు తాళుకుఁ బూరింపఁబడి

తొల్లిమీఁట గూడఁ దరిపాటి భరణి. పురికి నక్షత్రాదిగ్భాగమునఁ బురంబు

కట్టుకొని యెక్కురాజపుంగవులఁ గెల్చి యవనిఁ బాలించెకవిబుధ ప్రవరులెన్ను

కాననపుష్పకుంభదీయారు దుర్గములు విస్తారంబుగా గొల్చి భూభూతానంబులఁ బాలించువాని

రక్షింపుం దాత్రాతమహాచెన్నారంధరకీర్తిపాతుషము లూరింపును మహాదేవఁడగు నిర్విద్రుప్తు

భానానృపాలతిలకుండాపాదేశస్రాంతమున

కం॥ ఆరామునగ్రమహాపీఠి, భూరిబుడగం దుడనెడ పుత్రిఁడు బాదమేన

ధారుణిగ తనవత్త్రము లారూఢిగ న్నరుతే దాంతి యుద్ధిపులకుఁ బాఠెన్

సీ॥ ఆనందుడపరిమితానందుడైనందనివేరియం . . . పుత్రంబు.

శారదానందుడగు సన్నరూత్తముడగు సులభుడనువాం . . . గాన,
భాసుమతీనేనిపట్టంపురాణిఁగా భుజుడు లంబాదరుడనెడురాజు
యటచందవర్మసూర్యాదిత్యులను వారమాత్యులు . . . ఆయ్యెన్.

చెరిమి కాడుగ మఱి యురకే పురుషులు పరులుగ నున్ను దగయొప్పునానరుచుండ.

తే॥ జాదగ్రుడైతొల్లివత్తురముం పురాణింపనుకొని బాలించుచుండెన్

ఉ॥ అంతరితాంత భక్తిసముద్రగ్రహ క్రిగిరికేసి నున్నహాతాంతుని మల్లిఖార్జునుని

గర్జానిత్రీపునురాంబుగాంబు, యిత్యంతమగకప్రమోదమలరాగవారలంబులై

సియిత్యంతమహాప్రసిద్ధుడగు సిద్ధుని సాక్షిఁజేయఁ బెట్టెఁటన్

గీ॥ అతనియపదేశమునఁ బోసియరచినాక్కలముగ న్నని యాలాదికలమిదూరి చనుచు

నదుమను దివ్యమోగినియొకర్లు గాంబోధినిదాని సత్పురుషులఁ బెదసిన్

గి॥ వాట ముగ నానిచే యిట్లవేడి ముట్టు యొగ నాగంబులు గూనివేగమతియు
జనును మాయాశ్రయింప వేషమునలరు శ్రీనివాసరథదేవునివేదనంబు ॥ ✓

నీ॥ అతిభీషణుకారు డైనదేవునినట్లు వీక్షించి యెంతయువెనువేర

నిలిగి మెచ్చి యున్నెటవేల్పునెట్లొంబు దైవారవిష్కాయుభంబులుగ

నైకానిలముగ గ్రన్నదెలువది కడక తామొగ నాగంబువెక్కి

మలులంగని పుర వరము ప్రవేశించి చాళిండు తానని నాలతోడి

నెలియూ తనిచేయించు లలరగాంచి తత్తువూరిసునందయి నదరుణిచెండ్లి

యాదిసేతువునకునేనివేడు కలరసపడు రామేశ్వరునివేడు కలరగానియి॥

గి॥ ప్రాకటంబుగని వ్యాధ్యునివిమిశరించి, నలదిభీషణునెలువంగ నలచునెడల

నతడుకుత్రాసుమతముగనలభనము డెచ్చినెట్లొంబు తాగింక్కిచ్చియిరిగి॥

గి॥ అంతవిద్యులు చచ్చుటనవిరయమున తలుచిక్కుటనిజరాజునానియైన

సందరించెఱిసంత తానందుడగును శిలదగరావనుమలి యెలుచుండె॥

కం॥ ఆనందునకునునందరు శ్రీనివాసారమణులకరుణచే వసుమతియున్

మూనియు నిజమపాటుడు నానెసంగను తుండు ~~నానె~~ చెప్పెననుబుట్టిరాగిని॥

గి॥ వసుమతికన్మకును యదువంశతిలకు డైనయొద్దాడుడగున త్యజానునకు నివా

హమొసరింపనవ్వగానాహయందు బుట్టెవృషసేనుడైననామ్మ పుత్రుడు॥

నీ॥ ఘనుడగు ^{విజయ} ~~నామ్మ~~ పాటునకన్నివట్టుండు జనియించెను టితాన్నిదిగములకును.

మృగకాపవకముగ విగతసుజ్ఞునుడై నిజయపాటుండున్నవేగనవని

కారదానందుండు సదమలజ్ఞునుని గానించెనందుడ కక్షరణిచెమ్ము

సంపత్తురంబులుగని తీవలంచెఱి కడపట మొగమార్గంబుదాల్చి॥

రాజ్యభాగము వదలి విరక్తిఁబ్రాలు. వెడలిత్రోగిరి కేసుగా వేన్నదవినియెల్ల తా
జాత్ర దొహి త్రువైనయన్ని వర్ణవృషసేను లరిగినవారిఁజూచు

వఱ తద్దయు నానరించి, శారదాగంధుకతు వారల యభీష్టమునెఱిగించియ
ప్పగించి ముత్యకృపవంతిలకుండైనందుండు శ్రీకైలసివాసుఁడును కుయు, న
వనివరాక్షుంబున శారదాగంధుండు రాజ్యంబు విజ్ఞానించి యన్ని వర్ణవృష
సేనులకిరువుకతుంబుపెట్టి యధిపతులంజేసినవారలు శారదాగంధునియొ
జ్జుత్రమంబున రాజ్యంబు పాలింపురుగ్గుసమయంబున

గిరివర్ణములువేకలువి మూఁడువత్సరములు, కలుపుఁజూపిన వృషసేన గర్భా
శకుఁడుమఱివిజ్ఞునకుఁ బ్రీతిగా యజ్ఞ మారంభింపఁబడు ధాన్యవృష్టినురియఁపెనెఱి
కం॥ అదితారణముగ జ్ఞువిల్పా విదితంబై వృష్టిశంజ్జు విలసిల్లి ధునా జ్ఞుదయం
బున వృషసేనుని సదమలవంకంబునెఱిగె జగమును తింపన్

శ్రీ మఱి ముఖ్యత్యాగవయ నుండనుండునగునన్ని వర్ణుండు ధున వైభవమున నుండ

గిరిరాజధానిఁగొంగరమొప్పు రాజ్యంబు పాలింపఁబడు తనూభవులఁగాంచె

అకుమారకవర్ణమన్ని వర్ణునిపరాక్షంబున రాజ్యభాగంబునుడువ

నాల్గవ తరలూగఁబెల్లువైనముదెల్పుకాని పాఠంబున గొందఱుండు

వాసిచని వృష్టివంశజూపతులఁగలసి నరటవృషసేనునగద్దవాంబునందు

గడుగుపాలాంతరంబున గడుచునగ పిదపఁగన్నదదేవుఁడనివిజ్ఞుఁడుపుట్టె

కం॥ త్రిరాజకేళుఁడు కం ధారము తరకపుడు రాజధాని గరాజ్యంబునాచు

భోదీవిజ్ఞుంబున దాతపూజారిరుధిఁదరకుమరెమ్మిన్

కం॥ గాదుగత గాదావరిదరి, విదితంబున గతఁడు భూంధివిజము జ్యులకున్

పదుమూడువేలకేసూ యుద్ధమొదలవగ సగ్రహారములుగా వింతెసో

కం॥ అకన్నదదేవధరిత్రీతాంతునకున్నవింతెత్రిలునగనుతదివ్యాతారతాంతి

ర్శితరాకేంద్రుడుసామదేవరాజేంద్రుడిటన్

వ॥ కితండుదిగదిగప్రవర్ణమొసంధైతంమిచరాక్షంబునరాక్షసేలునుసకల

ధర్మంబునదుపునుండెనచందెల్లవాదన॥

సీ॥ వసుసమన్వితండుసర్వజ్ఞకరామణియరిలునశక్తయోగజ్ఞండు

సకలబుధేంద్రరక్షణాకళాధోర్యుడుత్రాంతేకువలయాహ్లాదకరుడు

శుభలక్షణుడవీశుతగానుదుమహాపంచలేక్షరుడుసర్వార్థవర్తి

యోత్రితదివసమూహావననిరతుడువాహినీసందప్రవర్ణుండు

శమితఘోరదగుస్కంధుబారుమూర్తిసతవగాత్రాబ్జునయిడుభూజనుల

కెల్లగిల్లనగమిదికడుచిలసిల్లురాజునకువెజగముగసామదేవప్రభుండు॥ ౪

సీ॥ తిసమంబుతుడుమనాబ్జితారభూతులద్విజరాజుశుభదిబాదితమముల

శత్రుజానుండుకుశత్వవేజంబులరాజరాజర్థగోరదంబులముల

బాంబుడువైదుష్యపద^{జ్ఞ}జ్ఞానశ్రులదపనలుండొజ్జ్వితరణములను

గీర్వుతి~~క~~ విపితకాకేవలప్రతిభలహరివిరజాగమహాప్రభువులు

నిమ్మహాగజుమణియంబుకెల్లసత్తి, బుధవకేజ్జునిరతంబుగాగదనెగడి

సామవంశాంబునిపుష్కసామునగుచుకెలయునాసామదేవప్రభీష్టరుండు

సీ॥ అరాజకేరుగునాలమందలమునకువేలకేసూజిమ్మడెలయుమంత్ర

కూటంబుమొదలుగాగాదావరీసరిదుభయతటంబులసనియతదధి

కారులుమేపుబాణాకులవలనదదస్వత్రాంతమంతయువినిచెలంగి

కటకవల్లభుఁడనకనమూసమేతుడై పాదవియఁగొనఁబలుగు ముట్టి
 ముట్టిగావలగుల తాదఁబూరిపూరి, గొనఁబలుగులదఁటరియికొనివగుటయె,
 మొగివారలు కంఠారముగతువచ్చి విభుగత పావర్తఁదగదీన్నవిండుట యును ||
 గొరిదరిపదిసాను దేవతాగ్రగణ్యఁడపుడెసకలఁబూపేతుడగునుదఁటరి,
 కదిమి కంటకంజైయండువిడిసియొలు, నెలలముట్టడిగాఁబూనిన బుప్పునుండె ||
 గొరిపారినేకవెల్లిపాలుపరిమదసిన దిరిగిజపురంబు వేడివేగ

మఱియుల ముతాదఁదఁటరియి క్షత్రుకంబుపైగాగైఁ నాంతపగినిదురము ||
 కువెండియిలులములు మదిసిన భంధగముగ విటిగించనియె ప్రాసక్తికటక
 గండెసగనామామములు దండెత్తుచు దిలుగుచుండెదరలని కదిమిన ||
 మురియు దేనువుల మఱివియికాండుగని పొయి సాధింపనేటకయత్నంహం
 తొక్రాంతుండై బుధజనామోద్యవర్గంబుల రావింక కటక భల్లహునిసాధిం
 నుతెఱంగె యుగంబులు కుడుకినవారలారా ముగకెట్లనిరి ||

గొరికటక భల్లహుండు భువనతరణుల, సుంయునుండుమానుషమునన తని
 నెలువగలవికాదు క్షితి తలొధిపచంద్ర విభువింతు మొక్కవిధమువినుము ||
 గొరితవిరియోదేనియొకదేవతాప్రసాద ముగ నెలువవచ్చుగానియా భునునితరమ
 గును పాయుంబుచేగెల్లకలనికొదటంచుకున్నవిని తద్దహర్షమొంది ||

సేధరత్రియంబుకపర్వతముమొవల్లగ గొదొవరీకదిరెందుదరులయందు.
 కలరెడు తరముగ్రహరములపదమూఁడు వేలనేనుటలగ్రులువేద,
 వేదాంగవిదులగు విప్రుల రావింక పాసగలతైఱుగులఁబూని చేసి
 బహుభూషణంబుర(వస్తు)వాహనాంబాళికానేత పాదులప్రత్యుత్తమనకులదేసి,

సామ దేవరాజీయము -

కడుగుపలుమానమెగయ, సావిరహ్మస నములఁగూర్చుండుతేసి ముకుళితకంఠ
విందుడై మ్రొలనిలనియన్మహాప్రభుఁ డిట్లనియొనతిచ్చెన్

స॥ వినుడుమహాత్ములార యొకవిద్యపమకృతకాళిగాఁడుఁ డామరఁబలుతెయిమత్తు
చునమూహములఁగానిపావవానిపైఁజనియనిసేయఁజేయఁబహుదైక్యముతెల్లనదంగి
పొయెనజ్జనవరపుంగవున్గెలువఁబాలకయొడితినెన్నిభంగులన్

స॥ అదియినుగాక వార్ధిరమహాదకడాతానెనింతవాని తొఁగదగముసేయఁబాల
నధికంబగునిప్పగఁదీక్షిక్రమ్యురొమొదవులఁదానితేగలతనూభవుఁ డాత్మదూనారు
శిష్యవంబూదపెడునట్లనర్చి కరుణకౌసధులారసముద్ధరింపరే

గీ॥ ఆనుచునవిప్రవరుల పదాంబుజముల, ప్రాంతవతయిచ్చునూ వరుగతభయ, మొ
నని వేనెత్తి మల్లరావసుమనీక పుత్రతామేష్టిసేయఁబెట్టుదుగదంగి

స॥ ఆటలొనర్చిన నీకుఁ పునఁదగు పుత్రుండుగల్గనని పుత్రతామేష్టియగుత్రమవు
వోయింబుడియఁ, తత్ప్రతుముంబుగగ్నిహోత్రునియందు శుభసూరకములుగా
నంబుదుగనగనవిసూరి యట్లపుత్రుండుదయింబుగనిచ్చయింబు యంపావిర్యాగతే
షంబుపంతువూతంబుగావేసి సామదేవరాజాగ్రమహిషియైన సిరియాలవేదికఁగడు
వఁబెట్టిన గావ్రసాదవికేషంబున

కం॥ సిరియాలదేవి తొడనసలుసుగగర్భంబుఁదాల్చె నంతసమనగర్భవరుఁడా
ద్విబులనఁబహుతరధగతకాదికములఁదనియనవేసెన్

గీ॥ అంతవిద్యుక్తసరణిగయ్యెమ్మముఖికి, ముదముతొడగర్భాభాగముఖ్యములగు
క్రియలుత్రమముగఁగావింబుడియనెఱింగి కటకభల్లహుఁడతరంగముగనులికి

కం॥ ఒకరగవిప్రత్రువంబెందును వృద్ధుడైపావకేలుదుకదా థాత్రింగనుగాగ

గవిప్రవాత్యా శరద్దగయటన్నమాటసత్యముగాదే॥

గీ॥ ఆసురుముదగుండు హితమంత్రిజనులతాద, సారదిమిశాదిహరింబి సామదేవ
శృపుఁగళత్రాద్వితముగమర్చిం మనసుచు నిమ్మగల్రా యాణిఁజేరివేసుయెనపుడు॥
నీ॥ ఇరువదిసాల్గువేలెనుగల్గెన్దయ కృములు పండ్రెండులక్షలువదాతి॥

వర్షంబు తాగుదు వర్షితంధారంబు పైవిడిసిగ సామదేవరాని॥

కటకభల్లపము తాగదు ఘోరము ధ్వంబు సలిపియంతటరెండుకెలలక తఁడు

గజయుధ్ధమందుగ గజపతివేమిడిసిగ మఱిసామంతజనమునిచి॥

తమమకిరియాలదేవిగర్భముగన్ను కిశువు ప్రభువగునసానచేత విప్రు, కృతమువ్య

ర్థంబుగాదని మతిని పేరుతివియకయొకకెలదురము గుంబిరిహరిని॥

వ॥ అట్లు మహాయుధ్ధంబుచేసి పదివేలగజంబులును కేలదివేల తురంగంబులు

ను కైదులక్షలపదాతివర్షంబునుం దునిమిరి. అంతసంతపురంబుగన్నుసిరియో

లదేవి సామదేవరానిమరణంబుని మహాభయంతులసాదొంతయై తన్నును శర్మం

బుగన్ను కిశువును జంపుదురని విహరింబి యెవటికేసియుఁజని తన్నును శర్మంబుగ

న్ను కిశువును రక్షించుతానియెడగనితలంబు॥

గీ॥ ఇమ్మగాఁదగపాష్యవర్ణముఖును కేంద్రవర్ణులలాగనూరిండ్లవారి

సఱుగరానింబి యారహస్యంబుఁదెలిపి, వారలకపారమ్యైకద్రవ్యంబుగఁగి॥

కం॥ తగతులదేవతయనుశంఖునిసాదిగట్టుతాని బాదబుదానురయంబుగ

గనుమతాంఠఁజేరంబునియె మహాగర్భభారసంతటమొలయన్॥

మ॥ చనియిప్పుట్టకొమేలు చెయివారతాకంపాలతాగాత్రినేర్పెనయన్దేనియతుల్లె

కన్ద్రావ్యులయెనింతెరహస్యంబుగాఁదగతార్థంబెఱుగంగఁజేయుటయినిసాతంద్ర్య

తంబుం ది మెల్లకై యో విప్రుల బూని యిట్లు నియెను ల్లాసంబు బాసిట్లగనన్
న॥ చినుఁడు మహాత్ములార పటు దిత్రమే కోర్కెను డ్రెక్క నామదే, వక్రచ తియం త
భూరి బలవంతుఁడు దానిటులైనఁగా మహాభుగబలి కాలియై కరటకప్రభు తాకె దిరియి
వెన్నెఱాల్చి కరణాత్మ లకెను పుసేయగ హామము బొంట్ల కక్కమే॥

గీ॥ పాదులెఱుంగకయం దనిష్ఠుర ముగకుని కిది నీవేళమెల్ల నేచెరి యెక్కువెంతకెం
త యు సాదిగి వసింపుఁడె లని మంత్రభిన్నంబు గాతుం దవరానవృత్తి॥

కం॥ తిని యెఱుకుఁడే యెసప్పిద గురమగసంపది నిరామహిషి కెవ్వఁడొదాల్చ
నితెచ్చి యమ్మహాసురజనులొకఁగానుండి రందు జితనంబుగఁబునన్

కం॥ మునుకొని కంఠారంబుగ కును మఱియన్యోనుమకాం దనును మార్గములనొన
సఘాని మెట్లు వెట్టింబెనుగట్టుగ నెఱుకురామ చిత్రంబుదవనన్

కం॥ అంతటఁ గంఠారంబుగ సంతోక పురి రాకచేదియన్లగగ సామంతజనులెంతయు
ను మది జింతిరి యాహార వంబుసేయును వరుసనన్

కం॥ సమగముఁ బూరింగి వదిన్ తమ తమభూములకు సిగ్గు సంబుఱుచి పంతము
మెఱయఁగ గతుక ప్రభుఁడమి తబలుదగ్గుఁడగుచు నప్పురిఁజూచెనన్

వని బూర్చి యమ్మట్టణంబుంతయుఁ గాంచి తొటలు గూలఁద్రొయింబి గవనుబర
రికింబి యు మేదలుపాడుచేయింబి గాపురంబులు త్రవ్వింబి గాడలు పడఁద్రొ
యింబి యంతయుఁ గాళుచేయింబి సిరియాల దేవినిచేదకి కాకకనితాత్రాంతు
డైయున్న యవసరంబుగన్.

గీ॥ తదిలి సూరిండ్ల ప్రాప్తా చోత్రముల తాడగనుముకాం దకు సామదేవరామ
హిషి, ననుట బారులచేవిని సరగననుమకాం దకట్టుదు గజపతి నండువెడలెన్

ಕ೦ಃ ಆವಾರ್ಯ ಪೆಲ್ಲವಾಗಲ ನೆವಿರಲು ಪುಡೆಕುರು ರಾಜು ಬತ್ತಂ ಬಗನೆಂತೆ ವೆ ತಗುಡು ಮುಸುಕಿ

తప్తావీణ్యాయన ధర్మపద్ధతిఁ బలికెను

కం॥ శరణాగతులను వారిం, వివిరక్షింపంగ నాది పట్టచున్నా, నరతంబు ఖెందు నిది

కడుగవెక్కిరింపంశఁబ్రదుతు న్నూరింబొదవునన్

ಮು. ಕೆ. ವಿ. ರಾಜೇಂದ್ರ ಕುಂಡ್ಲ ರಂಜನ ಸಂಹಿತೆ (ಪ್ರಾ) ಹೃದಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿರುವುದರಿಂದ

ని ప్రాప్తమౌనను నిశానమయంబున వును నెలుంగతుండఁ బురివేడలంబ్రొందునను

గిది చలన వారి తాడ గలిసి యాసిరి యాల, నేది పురము వెడలి త్రావచట్టి, పాపురుండె

యవల పుడమి వేల్పులకు సాష్టాంగ మెఱిగి యిట్లులనుచు చవికెను

గ్రామీణ కృషి భారత మోరలం దండు విజిల్స్ చిహ్న విధమున ముద్రించుటకు అనుమతి

ಇದೇ ಲಿಪಿ ಶಾಸನವೇನುಮಾತ್ರವೂ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಸಹಿ ಇದೆ.

శ్లో॥ ఏ టుమ గాదుని పురాహితుడైన మానవశరీరమిప్పుడు కుంజరునినగరు.

రాష్ట్రం య నాగారుణికుర వర్త్యువర్త్యువ మరయందమల్లనె జ్ఞాన యదెవిపి.

యందును దామరలపైఁబడి వేవకున్నగానదయి యెవ్వాడు బాగునకు నశ్వయ

పిడివేదశాస్త్రీయ ధ్వజేతనదరిసన్న బండ్లను గాంధీ బాల్యనివారసును

కాండ బాగున్న పొరుల నొడు బెట్టి, మంత్రం బుగ్గట్టెం గళ యిసునె.

అంగలైప్పిగ వానందలసుని జంగి యేకవాక్య తరప్పనికి బృహత్సారి.

ಕೆಂಒಲಿಂ ತುಲೆ ಭಲ್ಲಮು (ಕೊಂ ತಯು, ಬಂ ತಮು) ಗಿಣಿ ತಳುಮಿ ಪಾಚಿ ನಸರಪ್ರಾಂ.

తమనకి తెలిసి యాతని చెం తమకు దీర్ఘకాల పరిశ్రమ వైపుగా వెళితానా.

గిరిపనురుచునునువారు పరువ దొనేపొంగి, యెలుకురేగిగాంగినుట్టులవారి.

శామదేవస్య పవనోమణి మిశ్రానిని వియగ్న దిభుడు వలసవచ్చెను

కం॥ సూరిండ్లతులవరందపువారలతాగూడ వచ్చిపడతుక మీ ప్రాచీ, దూరిగి

దానినియక మీరిగ గంధార మట్లు మివీడు చెడునం॥

వం॥ కిరగిసెరుకు తోడు వారల కట్లని యెం॥

కం॥ సిరియాలదేవి మాపుర, వరముగకు నద్విమల గూడి వచ్చుట లేదవైరు

పుగనే బాడైకను, దిరముగ గాగరింతు మనిపతికి నమ్మికననం॥

కం॥ తాకున్న సకలగృహములు ప్రాకటముగఁ జూచుమారు పట్టణమెల్లనదా

తానికానిపు, చుధరణికాంతుని చిత్రముగకు నజనుగు పడ గనం॥

గీ॥ కిరగి వారపుడుమ్మట కనువ తింసి, ఇట్లహునిచెంతకేని యాళిల్లనలపతి

పతికినఁ దెలుగు, దగవిన్న పంబాగర్ప నుల్లమున బాంగి యాశ్చర్యమందుం॥

కం॥ రాజగృహంబులువెతుకగ శ్రీరమములు భూసు పర్వగృహములువెదుకంగా

జగతీదేవుల నానాబావిగృహంబు లటయ గా గా జనమందుం॥

వం॥ కిరగింసి వారలకపారధగంబులు నగర్భమణి భూషణంబులు నకేకరీతి

చిహంబురంబు తాసంగి యట్లని యెం॥

గీ॥ విను, చు సిరియాలదేవివెదకితెచ్చు, నతనికేత్తునర్థ రాజ్యంబు తండు, నాకు

ప్రాణాసంబంధు బాంధవుడుగ తడె తప్పుకొదిది నామాట తధ్యమటయం॥

గీ॥ కినురుకీతి నాడు లుద నాతిసాగఁ బునురుట యు వారలపుడె యుదాహ

మతాండం, జూచు చిత్తలవిదెసెట్లుగాటలందు, వెదుక సాగితిమ తమవెనపుటలరు

గీ॥ రాజగృహంబులు రాణివాసపుటల్లు మేడలు మాడుగల్ గాదిపట్లం॥

విప్రుగృహంబులు విపతిగేహంబులు నేలమానె ములు మన్నిల యిల్లుం॥

సాతులు చెరువులు రాతితాట్లంబులు బావులు తొటలు సావడులును

సుజ్ఞానాపురములు గాండవలములు బండారమిజ్జులల్లందువాలు
 మొదలుగానెల్లగాఢులవెదకివెదకి జూచుచూచినగాటకేచూచుకానుచు
 తిరిగితిరిగిసగూటకేతియగుకానుచు మిశ్రప్రావెల్లుబిట్టుగావియకపుడును
 గొవిడువకేడుదిగములట్లువెదకివెదకి, మూలమహానైపుఁ గానవేక,

పురజనులనెల్లనాకయెడఁబ్రావుచేసి తెల్లమగనందుబిట్టుకాణియచూచు
 కంఠిరించులదేవిఁగానకమురిపెదియందలును లేపమొనఁకులువదివేమఱు

తాచనుదెంచునెడనాకధరణిసురవేహమునముదంబులరానా
 ముకకరాటక్కరులుకక్కూడివలరానానంద్రునింబానగంకకతాంగినహాని
 లనోలనతురగంజేభకుంభస్తనిన,వగజాతాయతలూననమృదులనైవా
 లాభగామోవజినఘనతేజాగిదిసాక్కరక్కమహాకాంతాబునాత్తంసమున
 వలుబిట్లువిప్రాంగనాజగంబులలానున్నసిరియాలదేవిఁబూనికాండరియను
 రాజపత్నియనితలంబువారును. కీయమవిప్రాంగనకతాఁబూనిననువారు
 సులహుజగంబులతొవచ్చినదిమఱియొంటనుండనేజ్జుకేయినెదివారును
 కైయంబిశంకాత్కధూర్తుఁడాయంబిగీక్షింబు

నీఁజుందుబంబులుగానుసందరానమునుగండువేటులఁబూనికరికితురులు,
 మిందుపద్మములబూజేయినువేజ్జెత్తులుపల్లవంబులఁబూనిపదజుగంబు
 బంధుజీవములఁబూనిబంధురాధరమునువనికవ్రలఁబూనివలువజున్న
 లంబుజంబులఁబూనినదిపాల్గన్నులుపులిసభాగములఁబూనిబలుపిరుందు
 గలిగివెలుసాండుమన్నదికాత,రాజకాంతయగుదప్పదిలినకృతాంతకిట్టి
 చెలువమెంద్రైఁబరికింపగతిదెయంచునెంబతమదారికత్తెఱంగెలుగఁజేసి

కం॥ ఆపుడెలుతురాజుగనుమతిఁజపవేక్షణఁగటతవిభునిసమ్మలముగతా, కప
 టాములుగానిచనుగాఁగృప తాకవిష్ట్రులదొంగింకడంకనం॥
 గి॥ పెకఁగిదిదిపింజుతానియందలునితాంబభీకరాతారుతైయివిజ్ఞానహరిణ
 శాలిలగానగమధవకర్మయనెడు, భూసురేంద్రాత్మమునియగుప్రప్రసంది
 కం॥ ఈవెలఁదికాకికి బావును నామాత్మగోహముగయందీగాజీవముజీస
 నిచనియెనావావగమతిఁజేతమెట్లు బాడెననుదినం॥

గి॥ ఇట్లుగాదనితలఁచి తిరేనిమారు మాయుండంగనిట్లు దీసుదతి తాడనిష్టుర
 ములానివిష్ట్రులమెల్లగాక మైనినిగానఁజూచెదనుటంచు ఇదియలంబు
 కీ॥ వరుసగందలునార్చు వస్త్రములభరియించి పలుతరంగవీరలుటలుబాబు
 మనిగినిముఖవిష్టుతునిసాదరనివింపి మహిలాగఁగటతవల్లభునివంశ
 మంతయునిర్వంకమగునట్లు కపియింతుమనిపూనియబ్బుగానన్నరేండు
 పరిజగంబులుదగభయపడియవిష్ట్రమండవికెల్లనమస్కరించి
 పుణ్యతమలారయిదిశాసపాలతయనుచు, పట్టితిమిగానిమాకుమీపట్ల
 వైరమొకరియగుగలదెవొకరింక, మానిమారతగతిగాతమటవినుడు
 కం॥ తగవుగలదాతఁడొక్కఁబగురీతికిదింతుమాకునదియెట్లున్నాజగురాకు
 బాదినిజనుగ, జగవీసురతాంతయనినసంపదమొదవనం॥
 మ॥ మొత్తాహ్లాతామహాజగంబులందలును సిద్ధేశ్వరత్రిమగ్నహృదేవునిసమ్మ
 లంబుగఁగూతుమంది యాచేదియవడ్డించగయన్నంబుకాదుకలుజియిం
 చితిరేనియిదిమావిష్ట్రుగాంతయగుననిమాకుందెనియంబు, గాదనిమీరుని
 లంబుగఁబిల్ల వేయిగ్రామంబులునికగుహారంబులుగనిచ్చి యిత్తామని

రక్షింబ దీని గర్భంబుగన్నులున్నకుని మనుదం గాంధూ రంబుగకుంబుట్టంబుగ
జ్జెదమనికుంబుక్తి వాక్యంబు లందిన వారల తావిప్రతిబ్బునిరి -

గింబులెలతవిప్రకామనితాని గాజకులవధూమణిగాదు విప్రలకుమూకధీశ
సింహాసనంచెల యదిగాదుదు దునుబువెలువారపయింబయోక్షణంబు

నింబెలనిసిద్ధేశ్వరశ్రీ మహాదేవునినగలుగకగి యందలునునవల

గుండంబులొకగంధభక్తిమునిగి తగగృతానుష్ఠానలగునునశ్చ

వెలయన దేవునివేదాత్మముగంబుగంబయిపెనువైపురులంబుగది

రమణంబు తునిదాగ్నము లకైవేద్యమంబుయొక్క వేద్యమంబు తగతి

గానవీమణివడింపనందఱొక్క పుష్టిగూర్చుం దిగామదేవక్షిత్వము

దలుయివేదాశ్చయన పరా యిలాండుటయవలసిదేవక్షరనికెదుర్చురపుడు

కంకేవత్తియంబు యాయనిలోలంకవిప్రకాంతనిమనిజంబుబ్రహ్మంబుబ్రహ్మ

జంబిరి యాణాసురవృష్టిగురిసేనాదివిజులపయిన

గింబులుదుకటకేంద్రపరిజనులనికసాధ్యపత్రకంపితహృదయవైచనివిజు

నకుకత్తెకుంగెల్లవివరింపనతడుదివిజులగాలింబిపింబుహుధగంబుగనిపని

గింబులు తానుకటకమునకేగురునకేషదేవముసిరియాలదేవివేదతలవిజున

ములనేమిపనిచెక్కిత్రనం తగాక్కిద్యమభముహుత్తమునను

గింబులుములన్నియునలికుభగతులనలర, గారిసిరియాలదేవితుమారున

యె, సర్వలక్షణంపన్నుబుదేహుసర్వసర్వంసహజారధూర్వుహునిని

నింబులుదుగురుసుర వర్మలవేళయలుసియొలుట్టెదేకభత్రముగనమస్త

రాజ్యభారమునునిరక్షింబుగర్భాస్త్రకమునమహామహిమమము తనియు

సరివశయించి పుణ్యార్థహారసపుణ్యముగ మితకర్మాదు లాగి గారల్లి
 సిరియాలనేవిశిష్టించి యిట్లనితామారుక కిష్టుడు నామ కరణ మెన్ని
 చేయవలయుగటర్కకలైలువసంత, సముగ నిట్లును మాధవకర్మమంతు, దక్షిణం
 ద్రియ దైవంబు దాతగురుడు సతనిపేష్టెట్టుటయ్యెను నన్ని మతంబు ||
 గీ॥ అనవారల జ్ఞేయగు గాతయి నికు మారవరుగ కష్టుడు మాధవకర్మయనుచు,
 నామ కరణంబు చేసి రాగంద తీల సకలజనులకు లాభనాత్మ వముమీయ

మ॥ అంతకప్పు హాతాం తాత్పర్యంబు వివ్రదంపతులు పాగాపింపుచుండచున్న
 పక్షసుభాకరుండునుంబూలి విశదీకృత వర్ణమానుండై పెలుగురున్నయెడ
 గల్గి పుకంబునను పనయగంబు చేసిన సంతనాల్లులు వద్ద పద్మాక్షిదేవి
 సమ్మంబుగంబును పురుసంబి యాచారులంబాత్మనాడు —

క॥ తన తాదీయాలకు దానును వద్దయి నాటవేడుకనూలైన అంతంబు
 గుపలకయిన దేవతను గానగానుంబిక్రిడ గంపించి వెసనె

గీ॥ మఱి యిటుసేరి ఇలాజ సమస్తములు దీర్చిరదు వంగలూరు, రాతిరి,
 పలకయి, అంతములు వేచికెంతయిల్లత్తముగల వియె మాధవకర్మగాపియగను

వ॥ అట్లువలియుచు దాగాత్మకుండునుంబిద్మాక్షిదేవి సమ్మంబుగకుంబిని
 యదేవియ తిళయంతరాకారంబుగ భూత ప్రేతపిశాచ శాకినీ ధాకినీ భూత
 భేతాశుక్ర మృరాక్షస గణ పరివృతయై సింహాసనంబుగ గాలదై యుండిన
 బూరిలవమాత్రంబునుంబిలియక భూతగణంబులంబు యనాత్మముగదేవి
 సమ్మంబుగకున్న పుస్తకమునుంబలకను ముచ్చుకానిని వియియిచ్చు
 మయంబున —

గీ॥ త్రైతాత్మ్యంబు మోచుటకతిశయం త రాకృతివహించి యున్నయన్యవికర్తః
గాంచి వెలుపింతయనుపేతకదకలిసి, కలుదారు మొగిల్చియల్పలకుండు॥
మ॥ ఇట్లునివినుతింపఁదాడంగె॥

సీ॥ జయజయ పద్మాక్షి సతలజగత్పూర్వకతలాల మృగాక్షి సరస్వతీసాక్షి,
జయజయజగదుత్తైలరాధ్వరపుత్రి కమనీయశుభాక్షి కాళరాత్రి,
జయజయకర్పణి సతలగుణశ్రేణి పాలితగిరిపాణి నీలవేణి ।

జయజయకకిమాళ కమిత కల్పశపాళి శ్రమనితభక్తాళిభక్తరాళి ।
జయశునాభీరముచునుభాకనవితాన భర్తమతుటాగ్ర పుటతకుంభత్పరాళి
రాగనుణి ఘృణినికరకీరాళి తాంఘ్రభూరిరారుణ్యలీలసన్ధ్య వృదేవి॥
గీ॥ త్రైతాత్మ్యంబులన్ని విశేషదేవిపదపద్మములవ్రాచివేదకున్న మెత్తివే
తెమ్మ వత్తునీకల్పదాగ వరమొకటవేడు మునినవ్వరబులుండు॥

గీ॥ కటకవిభుఁడుదేసుగణముల తోలుకాపావుటయును తండ్రివా వతి
ఊఁగు మున్నతల్లివలనవిచ్చవాడుగుటనప్పిన్నవాఁడు గార్కెత్తిన్నవెంచె॥

కం॥ తల్లిమాగాగణముల భల్లహుఁడు హరించెదానిఁ బరిమార్చి జగంతల్ల
నుతింపగ గతితగు బల్లిదమున బడులదొడ్డుల మిపుడిమిశ్చ

గీ॥ త్రైతాత్మ్యంబు వత్తునీవదిగినట్టి వరమొసంగుదునని కృపావతిలదివృత్తి॥
దేవేటింబులుగనియంగహృదతలేకసుతునకువెండి యనిట్లు లనియె॥

కం॥ ఈ జన్మవేడిములు దృఢవైఖరికలనున్న వావెంబు హతఁబావల
రిపుసంతతినిదొక్కరిఁజెంద పరకృపా లాస్త్రంబుల

కం॥ దివ్యహస్తమాసములునువివసతింబ్రజవెల్లముగుల వర్ణనసయిన్

వసుధావత్రంబేలుము విశమర కీర్తి ప్రశాప విభవాద్భుతులనా
భీతి నియాగతి చ్చియింబు ఇది లోకకేవల తనమింప ముగియ త్రముగ నాత్మ
బలముఁబూరింపియందులఁబూర్చుచున్న మముఁడ నైవైవైవముగ నిలంబు
వెలువదియెకతమ్యవిజన సద్బలంబుగ నిలిచియున్నట్లుగా విలపదంబు ।
వెలువదియచురంగబలము బుగివెంట నివిరియె తెయి నివివ్య చిత్త .
బేటకంబు బుగిదునికే తనముగ వెలుసంప త్తరములుండు విప్రు పూజ । యు
సునుమాధవ హాధ వాత్సరమువెప్రుడు మఱి వరుండును టయింజ్రెమముగ దెలిపె
మ ॥ 6 ట్టు దల్కలతుడ మ్మహాక్షుకి సాష్టాంగంబు గామ్ర క్రిత త్తపతే గాన గ్నై
నయ్యలము పేర్చి నూరి వేపాపు నాని పరే తంబుగ వ్యాఖ్య భల్లుక మహా వేదంబు
ర్యక్ష గుండప దప్రే తపి కావ భూత వతు లడదంజై విజ్రంభింబననా
గీ ॥ వారి నెల్ల వదిలి వారింబులును ఇయ నూరు దగును బలము మూరిపాయి, ర
హియె లరప నాక్రమ్య స్థలంబుగ నిలిచియున్న యెడల బలము వెదలి ॥
వ ॥ గజ తురంగ వీరభట సముదయంబులు పిక్కటెల్లివాద్య ఘోషంబులును ఖేరి
భాంకృతులును కాహళ శంఖా రావంబులును వీరభూమి ర్భుతులును గజబృహి
తంబులును తురంగ హోషితంబులును రథ ఘోష కంబులును ఘంటికా ఘటాఘ
కా ఘాతంబులును నేకంజై ప్రలయ కాల హే ఘనర్షితంబును ంబూలి పిక్కటెల్ల సూర్యా
దయ వర్ణితంబుగ బల మోక్షంబు వెదలి వస్తు మాయా జనితంబులు లగువనిలక్ష
లుమదగంబులును చిత్తేందు లక్ష లక్ష మార్కంబులును బది యేడు లక్షలును
కలిమయభరణ నివ్యాసంభరంబులును బది కాట్ల సువర్ణంబులును గనియా
రాజు మారుండు అబలంబుల మన్నింబి వారలనే నమస్కారంబు లగై కాని

యాచలంబులతోగూడి యనుమతాంధ్రజేటవచ్చి వారలనందఱుం
 త్రావించుచునివిషయం గాక క్రుండునుంబురంబు విచ్చివచ్చునమఱుంబున
 గిరి టప్పురంబేలుకెలుకుఁజేడపుడుఘోరమగునమఱుగఱాకలకలంబులకొని
 యవికి గవనులువేయించి యబ్బలంబుతాలఁదిమీఁటలుచులవలననేటిఁగి
 కుమడిఁదద్దయిభయపడినఁదెనియెక్కడిబలమెకానియెఁదెనువ్రాల్చుదరి
 యెట్లకైనవదిలూయెదనయఁదలంబులుఁదెనెపరియంతనె
 గిరి అగ్రపాఠాత్మకుండుఁజేఱుచున్నదేదేవతంబులతోదనవీధిఁబులగ, వి
 చ్ఛివచ్చుచున్నదగునునుగాకకెగదిగల్గిఁబడికుక్రువెదకివెదకి
 కువేలంబుదిహారలును గడుఁ, బాలించులనింపుచున్నచగనిదెతలనీదులు
 ద్విజనంపతులనెల్లఱుఁడుగనుఁగానిని తాంభళక్రియైకైకై
 గిరి మ్రొక్కినిలిచియున్నయక్కుమందునిజూచి, వేగవేగవ్రొక్కికొనించి, కాని
 రంబుమూడుకానినెక్కుద్రాని ముదాదిమేనుదడయకతనినెరి
 కా॥ ౬౧॥ యెక్కడనుంబు యెక్కడపుఁజేయాహమహైకవర్యమీవేగ్నంబులు
 దవిట్టులుంటవిహించె, జేయినల్పముటనొన్నం గానకకుండునుంబుమిగ
 యొక్కొంబుమాప్రాణమునగన్నారన్నినుజూడనున్ననిలువంజానెచ్చినవేకమనె
 కం॥ ౬౨॥ కాక మోహములుపనఁగానగాతకొనినించి కాని యుక్రము
 గా, నికరమండులమున్నాదనినమూర్తిత్రయముఁజూచిలసిల్లిరాగినె
 గిరి టప్పురిమ్మిచ్చునగు గాకక్రయామమతని, జూదవి కాని కాకమోహ
 సమగ్నదమహాస్థుతములఁదేలుచునుండెరకామ్రుతుఁజూచి
 యెలమిదైవారమెల్లనెట్టులనిరి

కం॥ నీయన్నమ మ్మమొక గోత్రయే జ్ఞగణం నిగాఢం పును దగ నీవేయెదల
నుంఱి విపుడర సేయక మాతాదనెలుగఁజెప్పు మటన్నన్

కం॥ దేవీభవనమునకుఁ దాఁచువాపుట మొదలుగ సమస్తము నెదిరిపిన నెంతే
విస్మయం సం తాపరసా వహంతై యుందిర ఘ్నుడబ్బాలకుఁడున్॥

గీ॥ సం తసంబుగ మాధవశర్మఁబూర్వ పరికె శ్రీరాజ్యభాగంబు తెలమిమి
ఁజేమీరసుభవింపుఁడంతసమ్మీదనేను వసుమతీస్థలిఁబొలియివాడగ

నీ॥ ఆసునుబాలకుఁడు పల్కె వియోధ్యుని విల్లునిరాయు డ్యుదయమువృద్ధు
లమునేత్రములుపార ల్లఘుకాన్నవిమాకు విను కర్తృజాల నువీనులకును.

నానాటకీయ వనస్థమి యెక్కసకాలుచేయఁడుటకు మదియెదరెకంత్

యలముగ క్షేప్తమగ్గలముగనెలకానెనాకలిదఘ్నులుగడగిపామె,

నింకమఱిరాజ్యభాగంబు బెట్టులనుభవింపవారము మాకు భావింపనీదు, భాగ
ముతెభాగములటగ్గఁబొగిలి వారిగానిని బట్టెట్టపుచ్చి తత్తేజసేయఁడు

క॥ త్రమ్మఁగపద్యార్జనము ఇమ్మనకుం బొయిచెతి ఇడ్లమ్మను జేపిమ్మను ముంద

కునిదియెమ్మమ్మకు ప్రవాతల్లియిట్టులనును నొలికెన్

నీ॥ ఆవలయూరి రాజ్యభాగముతేగాల్ల మామాధవశర్మకు మాధవాంబుకును

శ్రియందేవికెనిగాని యివిగానీ ఇడ్ల ~~అమ్మ~~ జేపి క్షేమలనితవతలనిక

నగునున్నయెదలకత్తనయనియా దార్యమునకంతయను మెప్పులునగజనని.

త్రమ్మఁగవనిఁజేఁగఁబెచ్చి వత్సనీతాతము తోడలకు భరణినివిజ్ఞదంప

తులకును వృణియిమి తల్లియనుసిగ్గులదేవికి నీవిలయేలుచుండు/నంతగా

లంబనగ్గియకావనంబుగని క్షయంబెడనని కృపవెలయఁబరికిన్

మౌళివృథానాద్రంబు నూటరువదోడ్లు బావియి యటమొద వివృతనకా
కృష్ణుం దవై యిత్రాండ చిలంబునదివ్యాంగనలంగూడి నివృ భాగంబు
లననుభవింపుమనమర త్వంబునునిర్భర త్వంబునుంగలిగి యుండెదవని
యానత్తిచ్చిన నడ్డవికి సాష్టాంగనమస్కారంబులుజేసి చిద్ధ వేటంబులు మ
జులంగైతాని వచ్చి మాధవకర్మతావృత్తాంతంబు తయిసెలుగఁజెప్పుట
యిది నవ్వువృత్తనవయావన విరాజమానువై యుండెరంతలు-

గీ॥ ఎలుతు రాజు భక్తివలుల మాధవకర్మయొడ్డికేగి మ్రొక్కుటానగిరిపు./
మాకురాజువైతి మాప్ర తంబు భువియెడమిదను బాగక్తుమెలుగఁజెపుదన్
గీ॥ కికరంబులు ముకుళింబుతాని కరంబు/కనికరంబును పడయంగరెడిసి యున్న/
యయ్యెలుతు నెనిమిదింబు మరవాని/రాజ్యమిదిపంపె నద్ధరావమలునుతుడుగ
నీ॥ అంతట నాక్కడను మకాండకుమహా దేవతృతంబువై వేజరిల్లు
దేవలదెచ్చ మంబు ముహూర్తమున దేవ భూదేవ పూజ లాష్టుగ నానర్చి/
భూసు రాకీరాద్ద పూర్వకంబుగ కాళి వాహన ఘనకత వత్తు రములు
మును తాని మున్నట ముప్పది యాటగు తారణానామవత్తు రమునందు॥
మాచుత పక్షపంబువీ మఘవమంత్ర/రానగంబున శ్రవణాశ్రియలు తార/
గారిసింహాననంబెక్కెగాట తవేసి/దీవిమెలుయంగ మాధవదేవనృపుడు॥
ఉ॥ ఉత్తరతెల్లనెనలుప్రియంబున మ్రొక్కుటానగి వారికు/దన్వత్తి ధనంబు
రానితము విచ్చి హే తొక్తుల నాదరింబునన్ద్రు త్తములెంతయు నదనరతేది తగన
సిరియా లదేవికన్/బత్తిని మ్రొక్కియి ప్పరమపావనియాన తిగాంబులెచ్చెరన్॥
గీ॥ తంత్రులంపిన పనదీర్చు తలఁపుఁబూని/పూర్వహామం తంబుల ముల పూని

చేసి/ వారిసంపదమునున్ను పైకియై/ కటకవిలు మరదదంపెత్తగడగియపుడు
 గీ॥ దేసలయూకావేరి వేయింకాంబ వీద్రమనులంబు వమనులంబు/ గావరి
 తెంబుంగలమరంగటకంబుపైగదచెక్కాపటమమెలయ
 గీ॥ గదయి ప్పురి యొక్కటి కదిమియుట్టు/ ముట్టుకాని యొక్కమాసంబు
 పారిసమరతలమున విపవత్తెన్దగరచుల/ వైండువెండాదియిల్లవైసియుచు
 మనవేదవత్తుంబులైన ఇద్దరెడంబుగిరుగెలంకులఁబూని కటకభట్లపూనికరు
 బుద్ధుంచి మేదికోకరవాలవైరవుండును కటకభట్లపూని తలనుండుగంపం
 దుగనుచుదులుచెల్లియుకాని భట్లపూనిసమనకు పట్టుంబుగట్టి వానిసేమా
 దుకాట్లను వర్ణబంకంబులనప్పసంబుపుచ్చుకానివానిందనయాజ్ఞకులుగా
 నుజ్జేసికాని తమగాధగంబులు పదునూడువేలనెనుఁబుమందలమను
 దండావంబుకాని మఱియనుమరంగకుచ్చుకపష్టాతీరంబునత్రినగం
 బుచేరువనుదమగాధగంబులు మందలుగట్టింబియమరవాదినన్నయెలుకు
 రాంబులకు వారికప్పుసంబుచేయింబ మఱి యను —

కం॥ త్తయి దంబుదుదిగ్విజయవగ్రసేయిటతాకనాడు సకలసేనాన్నితుడై/
 గ్రాంబుత్తయూకావేరి క వేయింకాంబ మేలువవిజయెన్
 కం॥ చని యుష్మదికలునెగమీ/ బునకదిమంగెలిచి పదమిడెదులదేన/ పునము
 లఁగాని వారింగదుదనయాజ్ఞకులుగా నాశనా నర్చురానిదేసని
 కం॥ పలుగదలజయస్తంభంబు బునిచిపియగంవరమనమువెన్నమ
 యో॥ జ్ఞులవలె జూళధరణీ/ తల, పల్లభుగూతు నింపాదవలెండ్లాడెన్
 గీ॥ తిట్లుపెండ్లియొడిగి మరాండకు ప్రదే/ శింపం తనమున సింహవీధి

సమానదాగ మౌత్త్యంబు ల రాజ్యంబు పాలింబునుండె మఱియును -

సీ॥ కర్ణుని త్యాగంబు గవ్వదితెల్లంబు ఇళిమునినినిమిత్తీ రాముకరుణ

గంధ్రుని ప్రభ మాత్రం ప్రసిసత్వంబు కేరువు ధైర్యంబు కారిలోల

మారుని సర్వజ్ఞత్వ మారుని హింసత్వంబు వరణిగాంభీర్యంబు వజ్రీతి

భరతుని న్యాయంబు చుని మహిమ వన తరుణి తేజము పణివరుని మేధ

గగనకలుగంగ సతలవిద్యవిదితాన సంతతాజ్ఞీయ మందనిస్త్రంధ్ర కీర్తియ

నునుగనణి న నీలనిగని గంగ కావసుండైన మాధవ దేవకలపుడు॥

సీ॥ అత్తైటంగుగర్గి కాధిపతుల శిశువాణి రాజ్యమేలు సమయ ముగండా,

కపుడు పద్మాక్షి మహాదేవి పృం నూట కను మరొండు లంబుగ ను కెదరి

దేవకకర్కట రాతిరి వచ్చునానా ప్రసూనము ల్గునిచను నూపైతిగి | తాట

కాపరు లతి తూర్కంబు చనుదెంచి మాధవవర్క కామ వృష్టు

నెలుగఁబై ప్పిగనధరాధీక్షణుండు, దనకులు ద్వాక్షి మున్నంగిగ వశంబు | నల

చంబు యె తనమనఁదనునచక్క నేనుగవనికి లెట్టాళి జీక్తు త్రేసె॥

కం॥ అత్తై యి నానాకండును కుణిమి నప్యప్య తాపతుంజనన ఇల ద్వారం

యననుం ది శుభా కారిణులగు దేవకకర్కట వచ్చి మొగిన॥

గీ॥ అవ్వంహ రాజు తేద్యము నభిసరించి సంతసంబున నుద్యాక్షి సన్నిధానము

నకుఁ దాదాస్యాపాదు రచ్చురము మిటు నమ్రహే తవల్లుని స రాడ్డమ్మ గండు॥

గీ॥ తంత్రియిల్లుకల నర్కము నొడపును నిద్దసేను దెల్లప్రజలనలరఁ బెద్దతల

మెలమి పృథ్వీస్థలంబొలిసు తులువైక మిగులను తిగలింగి॥

సీ॥ విప్రానుమతమున వెలువాప్పఁ గూర్కొండ ఘలములు నిచ్చు నిచ్చులుగదంగి

సిద్ధేశ్వరేతు యోజింపు దత్తసాదంబున నాకమంబు తగయిఁగాంఁబె
 వెన్నమరాజగుచిమలనామంబుది వఱియిసుదగవిదమఱలఁబడ
 కటకేంద్రసాధింబు కరుణాపానసుతు బ్రహ్మంబుగట్టియిప్పటిరేలుగున
 శైలిబంకంబులాక్కటముఁచుగాఱులప్పునములాక క్రమ్మఱగుముతాంధ
 కేరిదెబ్బదియెనిమిదేండ్లుకూడఁ బంబుబానింబితామకు బ్రహ్మంబుగట్టి
 కంఁబాకివలూకంబుకుబ్రువేశ్వరిగపిదపగడఁగివెన్నమవస్థోద్ధీతుఁడుదరిణ
 యిష్టోద్ధీకాకలయినఁ గానియేండ్లుగహ్మజియెనెనె
 గిరితఁడుసిద్ధేశ్వరాగున్రహంబువలనఁ గానివెన్నమరాజగుతాడుకుఁగాం
 బెఁ బంబులదేకానిపులనెల్లియిప్పునములు వదసిదెబ్బదియేండ్లుపుదమినెల్లి
 ముఁ దెబ్బదియెనిమిదవలూకప్రాప్తుండగుటయు
 నీఁ తమనకుమారువెన్నమరాజుఁ బెండ్లియై గుండమరాజును నాడుకుఁగాంబె
 కటకభల్లమునెట్లెగదరిమానత్రయంబుతనితాఁచిగాదియంఁతవిని
 తలఁద్రొవినుఱలఁదత్తగయిబ్రహ్మమగట్టి మున్నిండు లాగునముఁచుకాట్లు
 కకకపిష్టంబులప్పునము గ్రేతానియస్తంభంబులప్రదిత్తులులనివి
 కదిపిదెబ్బదియారేండ్లుపుదమినెల్లి, తాడుకు బ్రహ్మంబుగట్టిలాకులును తింప
 నసద్భూకాగందమయి లీలగలయిన్నకాంభవస్థానముగతుపార్శ్వముననెనె
 గిరితగుండమరాజుపెండ్లిదేవెలుతుదేవరాజునును తుగాంబదిక్కుతెల్ల
 గెలిపియిప్పునములు గానిలలితకీర్తియగురుదెబ్బదియేండ్లులవనినెల్లి
 వుఁ తఁ గాంఠతాలంబుగతుంబ్రహ్మంబుగట్టియి తండుకివలూకంబు
 నకుంబూయిననయ్యెలుతుదేవరాజు బాలుండగుటంబేసి తిథిమేగత్త

కైలాసని వాసుండుగుటయు నాంభువనవల్లభుండు కటకభల్లహుని మ్రో
దికి మొదలంగదలియ తనిమహాయోధగంబునసంహరించి వానిను తుంబ
ట్టంబుగట్టి మూడుతాళ్లును వర్ణనిష్కంబులప్పుడంబుగాని మఱిలగనుమతాం
దప్రవేశించి గాంధ—

సీ॥ దక్షిణాదిగర్వను ధాతలంచేలు వీరకృష్టింహరాంబునూ రమణమతాళి
కదిమిమైరలమర్త్యగంధాగ్రుచిరుదంబుఁ గాంధర తాఁబాగదియె కాంతుఁ
జారులవలగనాచ్చర్యంబుగావెని యువనైకమల్లుఁ దప్పదెకతంక
చేర్చిరతురంగులములగూర్చితా మహావీరవరలచ్చప్రకృష్టబుద్ధి, జేటకం
బులుదగనిరుగేలఁబూని, విజయనగరంబుపైదండుదిడిసె మఱియు॥
గీ॥ కదిమిమెఱియంగనా భేదాకృతుఁడైతెల్లి, విజయనగరంబుఁ
బూర్తియ న్నిరసార సింహవిభూతి గృహదావర సీమనిలచె,
ఘోటకాకూఢుఁడు సబుద్ధి జేసి యిడగుతు॥
మే॥ ఆత్మనిలమి॥

గీ॥ సింహులు యిడగు వీరకృష్టింహరాంబు గవ్వరీభర్తవేకాం తతదనమునకు
బంతువేయిల్లకంపరాప్రభుఁడు తద్దయచ్చరమునందె మది యిట్లులని పలకె॥
గీ॥ బలముతెల్లప్రాతెలుపలనునితానాకృతుండు వచ్చె యుద్ధమునకుఁ, వి
లుముగ్గువాడు జీతి గుంతయివేకయి తనికెక్కవలె మనస్కతము॥
గీ॥ భువనైకమల్లుఁడు సుపేకపురాంబు తనికె చెల్లునని మెప్పుడుగ య్యవనిపుడును
దురుదిగియె పుడవిరళమతియగును, జరియెగంతంపురికినా॥
క॥ చర తనదేవరియుఁ దానును ఘన తనభక్తి మదిని సూల్యానగనెదురొంది

దములఁగఁదిగిముదంబుగనాతనిసింహాక్షిణముగనిల్పి తగనె॥

చ॥ కరములుదానిలింపి కుతుకంబుగవీరగృహింహరాయభూవరుఁడు వ
నియెనాజనదవార్యులముముఖాతుకెక్కాపరులకుఁ బ్రేల్లగాతమముదం
తులదాతులకెందునైన నీలిరుణులు పైల్లెట్లునె సునితమనీవివిగావ్వునెఘ్నినె॥
గిల్లిరి పతికియెల్లంబుదులనాక్షణియె॥ కరభులకాంకితముబుగ్గంబిల్లియె॥
లమిఁగానుకగాభువనైకమల్లునకు నానంగిఁగానియె కౌతుకమెసంగు॥
నీఁలంపరాదు బదంబునుజయారంగమదేవిగిగాదవేని భీతిమెలుదు॥

సదమలరత్నముపకాశాక్షితాంగిగాఁజేసియప్పార్థివకేచరునకు
పశ్చిమంబుగనింబుయరణంబుగవిలాసవతితాఁచివతిగును వారిఁబ్రేల్లి
కత్తెలరువురిగిమతొడివి మూఁడుకలవిష్ణుల తమకెలవుగందు, నున
నియిత్తరదేశమజ్జగపతికిగింబుగోపురిమొదలుగా గల్లుగాజ, దేశమం
తయి రంగమదేవిపసపునకు నానంగెనితాంతకౌతుకమెసంగు॥
ముమణియి నరగృహిణిపకాశాక్షితాంగిగాఁజేసియప్పార్థివకేచరునకు
దాదీజగపతిగింబులనిత్తరదేశమజ్జగపతికిగింబుగోపురిమొదలుగా గల్లుగాజ, దేశమం
తయి రంగమదేవిపసపునకు నానంగెనితాంతకౌతుకమెసంగు॥
ముమణియి నరగృహిణిపకాశాక్షితాంగిగాఁజేసియప్పార్థివకేచరునకు
దాదీజగపతిగింబులనిత్తరదేశమజ్జగపతికిగింబుగోపురిమొదలుగా గల్లుగాజ, దేశమం
తయి రంగమదేవిపసపునకు నానంగెనితాంతకౌతుకమెసంగు॥

గిల్లిరి పతికియెల్లంబుదులనాక్షణియె॥ కరభులకాంకితముబుగ్గంబిల్లియె॥
లమిఁగానుకగాభువనైకమల్లునకు నానంగిఁగానియె కౌతుకమెసంగు॥
నీఁలంపరాదు బదంబునుజయారంగమదేవిగిగాదవేని భీతిమెలుదు॥

యింబ యిదవర తంబుంబు జసెయియ నుండును మని విన్నవించిన వి
నియ తండు -

సీ॥ పాంబాలరాంబునిబంగరుపల్లకీనెక్కిమతాని ముదంబె సగనణిని
ప్రమనదేవునిపేరింబుగంబుచుటా తంబుగట్టింబ జూరకంబు నునా
కాండుగ్రామంబు బుదంబివీటిచున విన్నవించిన తాన్ద్రువముల నానని
మఱియుండంబు చునెన్నుమిజు గంగాపుగంబుననుంచి మేనాంబురుండు
నాగేరుజను మహామునినాథుచేత, నరపమహిమంబు వినిపెట్టిరవటనాంబు
నుజ్జగట్టింబ మొటపుగంబుల్లత్రెన్న, నాంబుల విన్నయెగరింబ రంకసలింబ
వంబు మేటియింబునాక్కతానెలిగట్టింబ యువటనెనిమిది చులంపుచున్న
ంబుల నేటియింబుక్కుడై ముగి తాటనువర్ణని ప్పింబులు విప్రులకుదాన
ంబువైసి యనుమతాంబులైవేకింబు -

గీ॥ అంగరమణియనునంగమాంబయందు, ప్రేమదైవారగాంబుత్రింబు
వరైక, మల్లుచొనియెదిగాక్కత మోమణిని, మఱియులంబాని యిసె
చుకు మంగింగనయెంబు

మే॥ తన పరమరసందంబునం దనచులున్న తాన్ద్రునిగంబులకుం
గీ॥ చిదవిచీరగృహింబ నాదాత్మ్యుడను వేంకటేంద్రుడు హాళిత్రివింబు
నగర, మేలుగానాక్కనాడు వాహ్యునివేదవేదిజ పరిజనమే ముద్రైకరిదంబు
సీ॥ అట్లు ప్రాప్తిదవింబు బృహదశ్వరుడు పురంబు దక్షిణ పత్తిమిదాదములను,
వసున రాజప్రజాస్థయము గానగవల్లి యుత్తరంబున వేకయిన్నంబుచి,
తదంతమం ప్రులగదిగిన వానిట్లు విన్నవించినాంబున వరేణ్య

వినుము మోలగతుండు వీరకృష్ణసంహుండు మొనుగ్గువనైకమల్లునకు నరణం
 ముప్పైకేదైకమనిగనాకిం తనవ్వియిపుడు వేంకటనాథుడయ్యెను మరాంత
 కటిగిల్గునైకమల్లునైకాంతగూడ్డుముగలయెదనెను నంబునుదలంబు
 నంతాంబకయెత్తి మూలను గూర్చియంబు ప్రయోణాభేరివేయించినదనడం
 చునెదనిమ్మగనాథునైకమల్లు డాక్కియిరయి త్రొటంగెరి యెద్దెఱుమీఁబులం
 బనెల్లరావించినచిద్ధబేటి (చయి వేంకటనాథుని విరచనమునను
 కం॥ కిప్పుడు రంగమదేశికిఁ జెప్పంబువుటయి నకుజైకయముచి దా, నప్పతి

కినిచాళిష్టురు, గుఱ్ఱుగఁగల్గి రుడెప్పుకానియండుటయనం
 మ॥ ఆరమణి ^{తా} ~~మ~~ ధృగారమణి కిరామణి ~~మ~~ విష్ణునియె
 గి॥ మొదటిదశప్రప్రణాసతివయియందియి, హాళికిరాజగమోసంగుగట్టునిట్లు
 కారణంబెమియరటగల్గిరునింపగుల్లమలరాజదీవగయెడనుటుదిగి॥
 నీ॥ కిరగదేవి ^{యిట్లనిపెట్టె} మోయక్కయి విరుసభ్యంబులెసి

క్లౌదేవతాన్ని సమర్పించునకు వర్ణపతకం కివములుగా (హా) సితాంత
 రబ్బసత్కంబునై చరట చక్రితిమీ గాల్పకసత్కమే పావ్రిక్లాదే
 నదియగు గాక మోయక్కయకొరకృష్ణసంహుండునికి జల్లంపనాకడె
 ను ముడువేంకటనాథుడెప్పుటవీరు, చిద్ధబేటికయలు బానికనగముగకు
 నడచిగట్టుడు మోరాద, నాదరియనడదు బ్రతుకకర్తుడు గాదుని మదిగొయె
 గి॥ బుధజనులనెల్లరావించి పాసగత్యాగవివూరించి వేంకటక్లౌవరుండు, దగ
 పుడుమిమిదరాకుం దదగున పాయమొక్కటయి పింబి యొక్క పాతాత్రముండు
 కం॥ మునుతాని తగరాజ్యంబునకును జక్రాతాగముగను (గూటయి) దినబాష్టుగ

వేయి గ్రామములు సర్వభూమి సురవరుల కర్తవ్యము విజ్ఞానము
గిరి ఇప్పుడు సర్వభూమి సురవరుల కర్తవ్యము విజ్ఞానము
మామత్రహారములను పంపించుటకును పంపించుటకును
గిరి దేవతాభిషేకములను పంపించుటకును పంపించుటకును
సకలములను పంపించుటకును పంపించుటకును
గిరి దేవతాభిషేకములను పంపించుటకును పంపించుటకును
లక్ష్మణమును పంపించుటకును పంపించుటకును
వేయి గ్రామములు సర్వభూమి సురవరుల కర్తవ్యము విజ్ఞానము
గిరి ఇప్పుడు సర్వభూమి సురవరుల కర్తవ్యము విజ్ఞానము
మామత్రహారములను పంపించుటకును పంపించుటకును
గిరి దేవతాభిషేకములను పంపించుటకును పంపించుటకును
సకలములను పంపించుటకును పంపించుటకును
గిరి దేవతాభిషేకములను పంపించుటకును పంపించుటకును
లక్ష్మణమును పంపించుటకును పంపించుటకును

గాట్టి తమ తుల్యమగు గట్టి మూడు తొట్టి మూడు వానిచే గాని నెలంగి
గి. మఱి గంగోపురంబు కలుగునెని, యువకుడగు వయ్యెనదేవాలయములు,
పుష్కరము గుగట్లు గట్టి యింక వగనిదు. దేగురు దెబ్బది నాలుగేండ్ల వనినెని
గి. మఱియు త్రిశువకై కమల్లుడు తాత తి రామకలమన కల రాజ్యముగకు (రాజుచే
కి తాను రాజుకై రమహారాజు నొకడే రాజు వెన్ను.

క॥ 60 తట తాత తి నరణి తాంతుడు బాలుడు యున్న క తన బారవసామంతు
లును విముఖులగు పియ్యంతుని కటకగా ధుడ తిరళ్ల సముగన్.

గి. తి ని విత్తునాథ దేవుని వళవాయి, వేళి పనువన తడు సేగ నూడి, యనుమ
తాండ, వేళి మనుతాము ప్పడి పైచెలుది యురెండు వత్సరములు.

నీ॥ 61 తగాత తి విగ్గుడొద్ద వర్షముగకు పురమప్పగింక వేగిరమ తఱతి

బారబసామంతులు తాను రాక్షసి కంబు పైదండయాత్ర యాప్రముగకరిగి

కటక భల్లముని తాగెడు సూరయము ధ్ధంబు చేసి వాని కిరంబు ప్రసన్నులై.

యవనికి డ్రోస్తూళ్ల పునపట్టము గట్టి కడసిను వర్షాన్ని ములురెండు. తాట

లప్పునము గా యిప్పు తాకడంక, గనుమ కాంతుకు వచ్చి పెంపెనయ గటక, పతి

బలంబుల గాల్చుగ, బాట, నూతి, హళికి క్షింభరాస్థుల నేలునుండె.

వ॥ మఱియు గంగాపురంబున వేగుగడమయ్యెనదేవాలయంబులు గట్టి

యిచ్చెనా గురెల్ల తి ప్పచ్చెనీ యక్కడ నాక్కనా నేలు గట్టియి యున్న తనాళ్ల

గాండా రామ సముఖంబుగకు, ప్రసంది మనురేతెనిగ బారబసామని ధంబుల

బూని చేసిన వారలచే సొదింబాత్ర ము మూహ తక్కింబు విని యున్న పి గాల్చికి

లనుంబులు గట్టియి రాజ్యంబేలునున్న సమయంబున

34 అలాబువీట్రాసా రుద్రై పరిచ సు వాగాయ బంధునియ కారితదంత
 తా జేయ వచ్చుగా ద్రాదక ఘృతి నాగ్నేయ లాగ మన గణింపరెండు
 త్రాసులమే తగుగా వ్యవస్థించి యెరగల్గుబడి తర్లకుండుటయను
 చక్కద్రాయగవేక జనులెల్లసాత్రావెల్లగు మీల్లగు నుండవేగునంత
 ఎవరజగులును దియబం దిచక్కత్రైయబాదునగాన తిలత్రమొదవలబంది
 కమ్మపదాల్పన్నె పదిదియైనఁబూని ప్రజలెల్ల దధ్యయి బ్రాహ్మణుండు
 గిరితమకునప్పనిం దిదక్కతుండుట మదిసెల్లగాక తేంబ్రునెదరుబాదు, అత్రైఁ
 గువేగనందబుద్ధిప్తింపనతఁడు సార్వవిస్కయా త్కుండగుచు
 గిరిహిత బుధామాత్యజగపు రాహిత్యుల తాద, నవ్రతకదేని పరికింపనపు
 డుసవర్ణ, వేదియగు శంఖులింగంబు విస్కయంబు మీఁతనవట్టుటయను
 సాత్కుమిగులనలరె

35 అలాబువీట్రాసా రుద్రై పరిచ సు వాగాయ బంధునియ కారితదంత
 గిరిత నదేవుం దాకింతయఁ దలిలకుం దినఁజంతయి కాతేక్షరకవా
 సుతైర రామారణ్యత్రీపాదులను మహేంద్రత్రీపాదులను హిదింబాత్రమని
 వాసుతైర త్రిదండబుధులను పిలిపియి వారలనెదుర్కొని యత్యంతవిద
 యభక్తుల సర్వపాద్యాదులఁబూజించియదేవుంబూపిన వారల త్యంతహ
 ర్షంబున నదేవునికి విశ్వావిధారణంబుఁజేసిన నదేవుండు మధ్యంబుననుండు
 సర్వగుణావళి యోజన నిస్తారంబుగబుగంబుఁగట్టంపదలంబు

36 అలాబువీట్రాసా రుద్రై పరిచ సు వాగాయ బంధునియ కారితదంత
 వరకుండ కృష్ణామవ త్యంబునను కార్తికకుక్షిమంబు విధినిదివి

గురువాసరంబునఁ గరమొప్పగాహొత్తగన్నత్ర ముననా ఘన ప్రభుండు

మానుగాకేకలొగగరంబు గట్టంబెనెంతెయిలు భీతిమెఱుఁడు ।

శష్ఠురమె యొరుగల్గునిరాంధలుండు రివటమహిమ గణింపకక్కంబు గాదు

నలువక్కననుదేసాల్లులువక్కన వెలువములప్రాక యను పల్కుతైరికొక్కెన

కం॥ అపురమభేద్యపై శ్రీప్రాపునైవెలయుగట్లురామారణ్యశ్రీ పాదులు మణిద

ల్పచి మహిపరిపుడతం ద్రుచిత్త మిగురాత్తంగనం॥

వ॥ శ్రీ విద్యాప్రకారంబు వత్తంబును యంత్రప్రాకారంబుగా నాటరు

రేలుబ్రాహ్మి ముల్కునుండు హరింగాదింబు మణియుగనుమకాంతుగవిసం

తీసెర్వవేదితంగంబుగరపర్వతంబులెందుత్రాసులుబీదియేలులులు యు

శ్చయపార్శ్వంబులదేవాలయంబులు గట్టింపజేసిరి అవియు శ్రీమక్తీర్థుం

దును విక్రమాంధుండును శ్శీమేర్థుండును శామేర్థుండును నీలకంఠేర్థుం

దును విశూపాక్షుండును మొదలుగాగల యొక్కరశ్శాసంబులు ఇన్నటయే

బదియు దేవరటాన్లుండును శ్రీరంగగాంధుండును శ్రీగాంధీరామం

దును బాంబాలరామండును కల్యాణనారాయణండును మొదలుగాగల

విష్ణుభవసంబులునూగును దేవీభవసంబులెబదియును వీరభద్రవిశాఖాక్ష

వసంబులునలువదియుఁగట్టింబు యాదేవతలకుబ్రతిష్ఠలుయేమింబు రామా

రణ్యశ్రీ పాదులు కాకతీయరామనకట్లనిరి —

నీ॥ చినుమునృపాలనీవయంబు కంబు పూజానంతరంబునఁ బూని యొక్కబా

రునలుగూమొపావరంగదెప్పింబి స్మర్మయింపఁగడు వితుడ్చిహరిటకంబు

గురుండునదినివరాత విని యొగమొగళింబు తాను ము అటంబు ।

తెలిపి యాతాపాతసలవునైతాని మహాముసు బరాతేశ్వరంబునకు బాంబు
 రంతగా గతిరాముని తోలువారు పెప్పిగట్లనే కవపూజచేసి వారు యసుము, స్ప
 ర్శచేయింపనతిమహానవర్తమైన గట్టుదార్థంబుని శ్మశరాహ్లాదమొదవను
 క॥ సురభాసురతార్యాభ్యము వెలువాపుగ దినదినంబు వెచ్చించుచు కన్నరంగాక
 చంద్రుడెంతయు నరుదుగఘనవైభవమున కలరుచునుండెన॥
 గీ॥ ౬॥ తగాన్నిశ్చల^{దిగంబులకా} పాలపుంగవునకాకత్రయం యుండు యట్లుట యును, వేళ
 యికింబు సిద్ధాంతవేత్తవైన ద్విజులు మంతగమునగరాధిపునకని॥
 గీ॥ పార్థివాత్తంబు బాబునిచేసేపు మృతి బాంధవలవాడవతిరయంబు
 త్యజియింపుమి తనమోహాశ్రాంతుడవుగాక యుని యింక యిష్టముండు
 తోనదేవియును తాను తడయక పాపని గారు వెవ్వరునెలుంగతుండునట్లు
 నడుతేయి, గానినగడకస్వయంభూమహాదేవుమంటపాశ్శంతరమున
 గాకట్లకుక్రంబాత్తులనునిస్తగ్గిపాకేమగరింపగాఁజేసి పడతుర యును, తా
 నుగ్రమ్మఁజినికేతనమునకును జేరియంతాళరమున గ్రంథింబునుండె॥
 క॥ ౬॥ తటగుణితావలివారెంతయుగ్రముగ శిశువునీక్షింబుకృపా, శబ్దాతు
 లయిననిధిరణితాంతాగ్రేసరుని సమ్మతిముగతునెగపెన॥
 క॥ ౭॥ బాబుతెలుంగంతయు వినిపింపనెలుగనట్లు విని యాత్మర్యంబును
 బాంధిపుత్రమోహంబున గుడికింబునియెగ్గపుడు పురజనులట్లున॥
 గీ॥ ౮॥ యకుప్త్రురుని గనుగాని తద్దయువగు యిత్తుకునివెవ్వరినియి
 నకలనులక్షణసంపన్నుడిబిల్లు దీతనినెంతయునేకతముగ॥
 పాషాణపుమనుచు సంపాదంబుతారు త్రవిర్యకష్టకలెసినెయ్యమమతు॥

రుద్రసామంబుదిరుద్రానిగంతతుచెలుగునునున్నయల్లిదొరికిని,
విడియితుంబుగవడుగుగాదింబేద. శాస్త్రములుభనుగాదిత సతల సాధ. నాల్గు
సముసుజేయింబులు. తపుత్వా యావసుండుయియున్నగాగవిద్విజుండు
వ॥ ఇతగ్రాడుకుమారుంబు విపింబు ఇహువిధంబుల గారవింబులు తనిం
గాలునుగట్లుగలెందువేళభటులనియమింబు యెరుతెవ్వరుండగయా
జ్ఞులేక కంఠులింగంబుగగరు. నాల్గురేని శాసింబుగనియని యాజ్ఞాపిం
చెరిగుప్రపింబుగ తంతును రాజునుమతంబుగ సతలవైభవాపేతుడై
హనికంఠులింగంబుగగరుకాయుకానియిందెదదగం తరంబుగ
గి॥ మఱియిం గాంతలిక్ష్మమావల్లభునికికాక్రమంబుకాపసుడుదృష్టింబుట
యిసుహాళినాతనికిమహాదేవగాళనిపరు బ్రెట్టియెలమిబ్రెసునునుండె
గి॥ అతుమారుకకాక్రమ హాసన యము, బాడముటయింబు తంబాంది
యప్పుడమితేడు, బుధులంబు విపింబు వారికవిద్విధము దెలిపి వారిచో
రువవర్తి ప్రకారమెఱిగిం -
క॥ ధృతిగాలపురుషుడునుగాక, ప్రతిమబ్రతిష్ఠింబు ఇహుళర
క్రప్రసవాన్వితములునితాంబురములు వితతముగ నలంతరిం
చితిమలమనీషిన్
క॥ కాంబింపక పనిలడ్డలు, గాంబునిష్కములువేడుతనదక్షిణగా
నుంబుపుగాహిదులనపిపియికడుగగారియిదగయానివతుడై
వ॥ ఇందులకుం దగిగిప్రనిదెచ్చి సాగంబువట్టియనునుట యిగప్పు
గాహిదులంబుగానిగిట్లునిం -

కం॥ మూకవగాయతయిష్టురి లూగం గలదివిజులు నిక్షుల నెవేరచేదానమువ
జ్జనవారవే, కానియకనలాతి వారుగలుగరు సుమ్మి

కం॥ ఇన్నగరి నూదికేకవపిన్నయ్యయగంగనాక్కప్రతివీదివిమం దున్నాద
తడన్నులచేసెన్నుదు దానంబుల బట్టు తెలుగ దణికా

వం॥ తిరుతు క్లల్లక్ష సేయును నెవ్వరి చేతదానంబు పట్టనాల్గుండు
తిరుమాకు ప్రార్థించి కియ్యకానుకనిచెప్పి

గీ॥ తిరునింతుకనీపు శార్యయనుచూయి, ముచ్చితలు మూతల
ప్రార్థించి తెచ్చి వాన మిచ్చి తేరియి నీకార్యమెల్ల నింకల॥ ఇక్క
నైసాగుం దగనంప సావధానము

గీ॥ తిరుపురాహి తువే తింగింప నవిభుండు॥ తన చురుక్కుతు
దైరెలంత యునుదాను॥ గర్భ మధ్యాహ్నకాలంబు గందునై
గీ॥ బలిహారణావేళ నవిప్ర తిలకుఁ గాంచి

గీ॥ తమకుఁ బుత్ర శిక్ష దయ చెయి దని దీక్ష॥ భాషణంబు
వెలయఁబ్రార్థనంబు॥ జేయబున్న కరుణ చేవారి॥ బూచి
యప్పకీకియ్యకానియె (బ్రాహ్మణుండు)

వం॥ తిష్టుదారాబు నూదికేకవపిన్నయ్యనింతుకి దాడుతానివచ్చి
నమ్మహదానంబు చ్చెగం బరిగ్రహించుట యు నారాక్షతమూడు
నకు మహారాగంబుని వారణంబయ్యెనంత (బ్రాహ్మణుండు
బ్రాహ్మరాక్షసుండగుటయు)

గీ॥ తిష్టునుడు దద్దరించి యతియొత్తు శవులరాని వారితపారమైన

ద్రవ్యమిష్టిం దివ్యుల గాం ద ల సహాయ మిచ్చి తాకిం పె ను
స్మృత మదంగు

గీర్తితల్లనర్చనలగు నందునూడ, నూరికేకవపిచ్చునాభ్యమోద మలరగలు
షుముల బాసి పుణ్యులకములకలను, గలుగు దెయ్యెను మఱియదగం తరముగను
కంఠాకాత విరాజేం ద్రుడు గాకాది పసద్భుత విభవై యుజ్జలలు భాసే
కంఠుల్రుస్తుతింపగ, నేక భక్తముగ భామిరేలుచునుండెనా

సీ॥ బలికిని సురదేను జలదత్తకర్మ విధులైనరుల నేరు వి తరణాయి

శ్రీమ భార్గవశ్రీమ శ్రీష్ణరామ పదానగ వియోగ్యులైనెన్ను విత్రమాయి

నలజయంతవసంతనలకూర్చిల ప్రసూనాంబులు లగెల్లు సాయగంబు

ధరదకం తరసుయోధన బలకాసన వరమహాక్షుల నాష్టువై భవంబు

తనకె గలుగంగనిజిల గాత్రా తలేంద్ర, సంత తాద్యేయ మోదనన్తం

ద్ర కీర్తి. యగుచు జగ మున మిగుల విఖ్యాతి గాంబె, గాంతి

ద్రావనీకసంత్రం దనుండు

సీ॥ కశిం దుండుం గుండలూమ దర్శన యుండు రంతిన్ దుభగీశ్వరు

మాంధాతశ్చరమరు తుడుకిని సహృద్రుడు గాఢువుడు నిశీధుడు యదాచి

యంబరీషుడు నలుండల హరిత్రం ద్రుడు తార్తవీర్యుండు సగరపురుష

వులు పురుకుత్తుండిల్లల మఱిచంద్రగుప్తుడు నిత్ర మంరుండ్రు శూల శూల డ్రు

మొదలుగా గల తాంబి భూ విదిత భునయ కః ప్రతాపానిరా ములై జగ

తి యేవిచగ్న సౌపతుల నుదియై వన్నె మేతి రాజ మాం ద్రుం దె

తాతతి రాజ మాళి

వ॥ అనిచెప్పి యవ్వలికథావిధానంబెట్లనుటయు॥

న॥ తాయల పత్రనేత్ర నవ తాయద సన్నిభ మారుగాత్ర లక్ష్మీయు తభి
వ్యవద్ద ఎపమశిష్టజనావసదద్ద ఘోరదైత్య సమునిశంజన సుభీమ
ణి తంజన మందపాటి నారాయణ ధారణివరనిరం తరసూజితపాదపంకః

క॥ పారాపారాచారా , మహాకారా ప్రధాను మారాభారా ।

సారామారావీరా భీరా ధారా భరాభ దివ్యశరీరా॥

మాలినీ॥ సరసిజదళనేత్రా సత్యభామకళత్రా

హరిమణినిభగాత్రా యదవాంజ్ఞాజమిత్రా ।

సురగుణసుతిపాత్రా శోభనాద్భుతచిత్రా

సరతదనుజత్రా నందగాపాలపుత్రా॥

గద్య॥ ఇది శ్రీమద్భగవద్గీతాదేవదివ్యకృపాలభాసారసారస్వత
వైభవ కుంభమంబుగంధీనామత్యతమాభవసమగ్ర
కవితాకళామేధుర తిష్ఠకవ్యోద్రసాదరనిజిలదిద్భ
జ్జనవిధేయ జగన్నాథనామధేయ ప్రళోభంబైన
సామదేవరాజీయంబును మహారాజహరిత్రంబునందు
ప్రథమం శ్లోకము - సమాప్తము.

సామదేవరాజీయము-ద్వితీయాంశము.

కం॥ శ్రీకృతతీరుద్రాన్వయ, నాకానిపమంద పాటి నారాయణాధాశ్రీతాం

తహ్మదయకమల ప్రాకారవేక సత్యశామాధీశా॥

వ॥ కివధశింపు మట్లుకృతతీరావేంద్రండు దెబ్బదిరెండు వర్షములు రా
జ్యంబును హమహిమంబు పొలిచావెంపులుండి షట్కాలపూజావరా
యలుండు గం వన నాక్కడైండు --

క॥ నడు టెయిదలువికంజుని గుడికింజనియవపి బయలిగుమ్మముకడ
నాక్కడ బరిజనములనిది యొక్కడునామంట పన్నిసార్లు కడువడిచుచున్నా॥

గీ॥ దారికడ్డగమహనీయతత్వమునను బండిసుబ్బున్నట్టై యున్న బాలుఁబూరి
పుత్రమోహంబుచే జూలిజూరినిద్రజైలుపనాపత తలుపారగిలగఁద్రాసి॥

గీ॥ ఎలమిరడ్డెవునన్నిధికేగి పూజింపి చీర్థ ప్రసాదము లోజేతానికడు వేగఁ
గ్రమ్మణవమ్ముగా విధివకమున నిలునిజంఘలు సుతుబాటనప్రైతిదాకె॥

గీ॥ తాకుటయిదధరిలివేసియాతామరుఁడు ముక్కుముక్కుకని తదయి జూద
యొనర్చి చేలిసురియనుచు దివెగాక్కితిపువంతనతఁడు రాజగుటెఱ్ఱిగి భయంబు

కుగడగడవడకురుసాయిభ మెదలింపగలేక మిగులనెడరుండు నక్కాదుకుం

గనుగాని కలగురు గుడివెలుపలిజనులఁజూరి కుతలవిభుండున॥

వ॥ మంత్రీ పుణాహి తసామంతజనులం బిలువందనియాన తిచ్చయత్నంత

భయములను త్రొక్కివేసి తనయునిముఖమున

నిలచి తనయనితని పుట్టినితని దలనకుండు మనుచు దగ్గఱఁ జేర్చి మెంహమునఁ
గొనవించి నాగర్భమున జనియించునట్లును తుండవీటిని మున్నంతయుఁ జూడె విడిచి

నిలచి తనయనితని మదిమొకింక వగవవలదు. కారణంబు ఘోరము లదృశ్యముగాఁ దలపఁచి
పువ్వికిగఁగనిగండునీకొకింత నేరమియ్యవేడును మృనిగారవింపి

కం॥ కింతయు నాహితహితము, మంతమహామాయజనుల వన్నగమీలున్
జ్ఞాంతకుఁ గానితని మహిమకాంతుండఁబట్టుముపి కడన్ గురికెన్

నిలచి తనయనితని మధ్యఁ జేర్చి తనయనితని గడక దైవాభిప్రాయముగఁబట్టి
నును, శిష్టియఁ జూడె పట్టణమునకుఁ బ్రసరి రాజకేళిరుండొలన్ గాఢమును

పం॥ మఱియుఁ బ్రాణమున దత్తమునైకచిత్తమునైకకంఠమున నిహితమున ముగిసి
గండపెండొరంబు తొక్కిచ్చి తనత్రయమున వినియం గాఢముకైలాసవాసుం

డునుటయు రుద్రమదేవమహారంబు గాఢైరాజ్యంబునఁ బెట్టుచుండి మైలాపదేవ
కు సాధుపత్ని విగాయకదేవరతు మొగవినన్లయైకవీణదేవికి గుళ్ళుగట్టిం

చి ప్రతిష్ఠలుచేయించి

కం॥ తనయొద్దకు మఱులంబుది ఘనదుర్మదవృత్తి నవరుకటవేండ్రినిపై, జని
వానిదుని తనయనితని మధ్యఁ జేర్చి తనయనితని గండపెండొరంబు

నిలచి తనయనితని మధ్యఁ జేర్చి తనయనితని గండపెండొరంబు తొక్కిచ్చి తనత్రయమున వినియం
గుట్టరిలగవెలగాఢమునఁ బుట్టెదండవేదవివారిగండపెండొరంబు

నిలచి తనయనితని మధ్యఁ జేర్చి తనయనితని గండపెండొరంబు తొక్కిచ్చి తనత్రయమున వినియం
గుట్టరిలగవెలగాఢమునఁ బుట్టెదండవేదవివారిగండపెండొరంబు తొక్కిచ్చి తనత్రయమున వినియం

1. తాళిదానగర విశ్వేశ్వరంగ ముగతనార త పూజ లాగర్ప చేసి
 శ్రీకైలముగకేరి శ్రీమల్లికార్జున దేవు దర్శించి య త్తావునందు
 వరుస నెల్లది తు లాపుడు పము తాదూగి స్వర్ణంబుక తాటిదానంబుచేసి.
 మఱియేకతిలానగరము (బ్రవేశించి రవళిగర్భుర ~~క~~ ^{రంగ} మధ్యముగను
 జైలగిముప్పదిమూడు తాటిలభనంబు నెత్తమొగరియతాంబక వేయిశంఖ
 వాలయంబులుగట్టియి యంత దిగ్విజయము గావించి భీమనెనంగుమండి
 గి. తిదిరి తన తమ్ముడను మహాదేవంబు, సోయ్యదుర్గం త్రమెఱిగితాంబం పతతనిగి
 రువుపొయి పుటియ నేరిరమ తఱియి, యను మతాంత (బ్రవేశించి యాశ్చలమును
 ము సహస్రస్థంభంబు లగుడియను వెక్కుడేసాలయంబులుంగట్టియి (యంత
 దిగ్విజయము గావించి) యందుల రుద్రేశ్వరులం బ్రతిష్ఠించి తనకు సంతానం
 బువేమికి (జంతియి పత్ని సమేతుండై శ్రీకైలమున కుంజసి
 గి. మల్లికార్జునలింగంబునుల్లమలర పూజ (గావించి యుచ్చుట చేసిరి
 తే. తు మధపతులసిద్ధులను బలుమారు వివిధ వస్తువుల చేత (చ
 నియించి బ్రస్తుతించు
 మువారల (బ్రహ్మల (వ్రేసి తాని మారల ప్రసాదలబ్ధంబున సాత్త్విక
 శుంకాంబు—
 కం. గణపతిదేవరహరితి గణపతింపగ రానిదేడుకల (తాటి సుగీగణం
 స్తు యుతగు సాకృప మణితాండలును తులనంత మజియంగనియెన
 గి. 6. తటపాండ్యదేవకాభీష్టరునిమీద దండెత్తివాని మస్తతము (దునిమి
 తత్తసూభవనినందముగ బట్టముగట్టి వానిచే గాతసు వర్ణనిష్ట

ములు పన్ను గాని రయంబున సేతులందరా మేళ్ళరంబునకే గియెలమి తాళ
సెప్పాత్రి లాగఁబాండుగ జోళ్ళ మాది యెల్లిదితు లాపురుషము లగాదుకకపట
దూగి త్రుష్కులు నిజపురికే గిల్లి, వలులకెమ్మది ననువది వత్తురములు, రామి
క్షుంగనమ్మహారాజు మతాళి తీలమెలు యంగభాత్రి బాటయెనం తు

ముకుటిలసప్తభావుండగు మహాదేవరాజు పరిజనులఁ గాండలు దనవకంబు
వైశిత్యాని మంతనంబున వారికిట్లునియె

ఉ॥ రుద్రమహామహేశ్వర శివామణిసుక్కద్రుగియకేడు గడ్డుద్రుగతి నమహిష్ట
వికిలబట్టముగట్టుదటంబులుల్లినిర్మిద్రుమ గాతీతారసరణిందరారుచున్న
నట్లు దొడ్డుద్రవీహారవత్తుని జూనివనియరి వారలు ముదిన్

గిలకటకటంబుల్లిదుర్మయ తార్కసరణి యోజయె తలంబురద్రుమ రాజుబంద్ర
సుతునిగణపతిదేవీశక్తితికిరాజు వైశినియలు వరాజుగాఁజేతుమిపుడు

మ॥ అశినీతి ప్రతారంబు దెలిపినతందట్లతానిమ్మనిసమ్మతింప వారినిరువోక
ట్లుదేసిననమ్మహాదేవరాజు గణపతిదేవరాజు సహితంబుగ మూదేండ్లు
రాజ్యంబుఁబాలించె

గి॥ దేవగిరిమిదనమ్మహాదేవరాజు, దండుదటలికదిండిగరెండుకలలు ఘోర
రయద్ధంబుగావింపివారుసేయునసమగజయద్ధముగవృతుడయ్యెనంత
మ॥ గణపతిదేవరాజు సరగంబునతుండ్రినింపినట్టి దారుణతరగైరమాత్మనిదిరా
షకపాఠి తనేత్రుడైవముఘనగుగఘోటకద్విపనితామము తా॥ ౨౨వంద్ర
సందనిరణంద్రరణితలంబుననిరంకుశభంగి నదంబువ్రేల్చిదిన్

గి॥ అందుహతకేధులు భయంతులార్తులనుచు, కాట్రువృన్ద్యానగి తరక్కుతురై,

రుద్రమాంబసు ఐహవరత్నరుచితభాషణాద్యలంకృతగాంధీహర్షమౌదవము
కృతానరవరుసకు క్రాంత గానానగిననెలమి తాద కల్యాణంబై. మాన తలీలలనేక
శిలార గరంబుగకువచ్చె లలనయి. దాసునా

గీ॥ వస్తు తరకుమలల బుద్ధతమ్ములను హరించినకలగహవీరిస్థితికి, బ్రాహ్మ
వెన్న. దాసుపట్టాభిషిక్తుడై గీటు క్రాంతి తాదానితెపె

గీ॥ సేయఁ దమవ్రయ్యెనదేవాయతరములపుడు సూక్తిగగట్టియియలరు
నున్నమాటనాకగా. యి విక్రమసామయాజి. వస్తు బ్రాహ్మణం
ది యా వరునికదకు

సీ॥ వస్తుగయ య్యార్థవర్చనైదుటాని విరయసంభ్రమ భక్తికైసు మదింప,
నతిధిపూజ బాగ్యయ తనివో భారతార్థమును దైవతాదైవ తతత్త్వములును,
విష్ణు తులనాద్వివేకలక్షణములు, బ్రుతట ధర్మధర్మపద్ధతులును. గా
నీవిప్రకారంబును భార త వీరు లమహిమంబు చినునునందియను
మతాంధనివాసులై నట్టి యోధ్య, జనుల రావియివారికి వికృతముగిష్టి.

తాదవాదంపఁజేసిన దాదరివాంతు, బులకగా సామయామిలగెలుగుటయియు
వృ కిష్టుడు తాదాభయంబులు సూలంధ్రాయయి గణపతిదేవతామ
సామయామిలగీటు వాత్యకక్తికి మెచ్చి యతని ఐహవ ప్రకారంబులఁబూ
జియి యొమిది గ్రామంబు బాసఁగి యతఁడు వస్తుగ తార్థంబు దిగిననా
యా వరుగకు గవి వరుందిట్లనియె

గీ॥ జనకు లాదభివృద్ధిగట్ట మగమసిద్ధిగామిగెల్లారు హరింపుమాఁజెలంగి
యతనిదాయాదుల తనిసుకృతగలట్టి యుని రాజ్యంబుదమరేలుచున్నవార

కం॥ కావుగ మారిపు దురతికి వేవేగం న లలివచ్చి విడతుండగనా, భూవరులుగర
 శిషియై గావింపగవలయుగనిగ గణపతి విజ్ఞుడను॥

ని॥ అట్లైకాకయసునుగప్పరిరాడులది యత్సదాగనుకంపమశ్రుదగును॥ దవి
 యుండువాక్కునవలక్షణమును యజ్ఞతుండలములున తొకయై॥

కం॥ పనుచుకెడఁ దిక్కిమతి యజ్ఞగవరసింహున గమగనమివాగ్రుణియై దళి
 డుకిదదేవయ్యగిగనుగాని యారామతాడుగదకుంబులికెనె॥

ని॥ వసుమతీనాథ యాతఁడొక్కరుడగుని, మనుజుమాత్రుండుగాఁడు
 పలుకొలుపుతొయసుమంతంబుగనీవు రాజ్యంబుకెమ్మి నేలుమనిచెప్పియొ
 ఘనుండగుటయగు॥

ని॥ గణపతిదేవుడొ ఘనుగనుమతిగాంబి యతిసత్వరముగఁబ్రయా
 నాభేరి, వేయింబున తురంగపుత్రునాసమేనుడై తలరెముకెప్పలనాని
 ధరణిపతుల, నెవిని వారలచేత లలిసప్పునముఁగాని వారిగండ
 తునగవకముఁజేసి, కానిచనికెల్లగు గాఁబ్బునఁబూర్తియక్క

నయులబుద్ధిగయుగన్మలుల ~~దళివి~~ మనుమసిద్ధిరామ
 బుగరభిషిక్తుఁగా, వింబివింబిరెండువేలనైదు నూరుగ్రామములుచ
 నావృత్తికతనికే నిచ్చి కడమదాసు బుచ్చికానియె॥ ౪

క॥ పుష్పకాని పొర్లరక తానభుటనాకవురువు మిగులనైగువాద
 వన, మెప్పుగవేయింబు కడున్ జెచ్చెర నాసిద్ధరామచోబూర్తియై॥

ని॥ త్రమ్మగు గంగాపురంబుతులనుదొంగి యుత్తరవిక్రమాలయములు,
 రెండుగాపురములుదృష్టిగట్టింబిమిన్నకతులాభారమిర్పల్లు నూని

రహి పెద్ద గణప వరం బసు వోడు నట్టంబు యోగంబు కేతెంబు మరయు,
 సగరి సేక రాజగు హమలు గట్టంబు రూఢి గాదగ గరుగు కుటికె
 కాటవెట్టంబు యోధైలు గారల నాడె పాండియల మీద నుండెత్తి గండణంబు
 వాంఛుకేక ప్పగములు గాని వకులవైసి, తాని ఘన ప్రాశ్న వంబున దగరు చుండెన్
 నీశ్రీకృష్ణ మున కేగి శ్రీమల్లితార్చన దేవుని దర్శంబు గీచి మెలుచు
 పుండ్రండు వేల సువర్ణ పద్మంబుల బాలు పా రన దేవుఁ బూజువైసి,
 సెలమి పంబు రామముల కేగి సేవింబు షాడత దాగము బురది వైసి
 ప్రయమాట కడపగుండ యును బింబు యును న కలగురు హఘ్నముగానై,
 యొకతటాకంబు బుట్టెల్ల యొదవనిచ్చి, పండితారాధ్యవరుని జేరుమన్నక్తి, దీక్ష
 శైఖాని యశ్శువాదేకుగు మోక్షమున రెండుమంబు గ్రామంబు లాసలైన్
 ముతక రాజ్యంబు గల్గు సుల్లనిరవాండన శంకరాగారము లో ఘనసంరంభ
 మువీలునిచ్చి ప్రజకల్లన రామ రాజ్యంబుగా నగవద్దొడ్డి తిబ్రాదేసియు
 సునితాంతామోది యై యశ్శహా, ఇగనాథా గ్రహరాజ్యమేలునెడ గాత్ర
 ర్థంబు వాటిల్లుగాన్

వంబు క్కూడు దక్షిణ దేశంబునుండి గుండ్రు ప్న బుట్టగాని కివభక్తి తాత్ప
 ర్యమై కరణాగత రక్షతత్వంబు దమకు వ్రతంబు వైసి తాని కివభక్తిగదపుచు
 కేకకిలారగరంబునకుండ్రండు ఇడతంబులు సతలవస్త్రపులనుంబు గవనియె
 ర్నకడ వ్యవహారంబు నలుపుచున్న సమయంబున

నీశ్రీమహాదేవు డామహామహుల వ్రతంబులు వగ్గగారి దండనరుని,
 పనియన తడు తస్మాత్కృతి దీపింప గణపతిదేవుని గరములగానఁ

జాక్షిత్వము వేసి విప్రులవిద్యలెల్ల సామ్యము వ్రుచ్చితి మి దిగి పోవు. నెడలకెఱిం
గియక్కడ గాని యిచ్చు పాపము వారలా వాంగ వేద కౌముదు.

వెను దగి విపావుట యు వాడు వెస యురంబు, వెదవి పాటి గవనియైత దవసింబ

యిచ్చు యాత్రేవముచ్చల మొద్దు వేరి, వాదవచ్చిర రాజభృత్యులనుమూలు

గిం ఏను వస్మరుం దమం నాధీశుని, నగరు గన్నపెట్టి నాద రాజు, భటులువేం
దగి విపలువేలులావేక వచ్చి మిమ్ముకరణు సామ్యునాదు

కం ననుగావు, దనుచు దీగత, గగలదప్రాల్భింబు మూషకప్రవళు మె
ల్లగవేరేరి వివివేలువకు మనివెనుకకు దిగులుకానెడునాసమ యమననం

గిం రాజభటులంబు విష్ణుదప్రవరుబట్టి, కానుటకయి తమ్మువేరవచ్చిరకెఱిం

డిమ్మహమ్మలుకిలునిలుం దనుచు వాండు నదలకింపుచున్లుని యాచిరపుమ

గిం ప్రతిదిగంబును కరణార్థి రక్షకతవ, మరత ప్రవముగఁ గైకాని

యిచ్చు వార ముటయ నిచ్చురుఁ దిపుడు మంకరణుఁ జూచై, వీని

నాసగము మొకము వినుడునిజము -

మం దిని వారింబర రాజభృత్యులపు ద త్యం త ద్వేరంబులు యాచనం

ధా గ్రణిగాంబు యిట్టు లనిరా సర్వం సహాధీక చారుని రానియ

తవెక్కవైకితాని భీరున్ గుండ్రు హృద్యుగా రని గారవిస్థితి

నున్నవారతి పుజాహా సాహ సప్రక్రియనం.

మం దిని విన్న వింబుర విని యారాజు గుండ్రు హృద్యుగా రని

రానింబ చారునిమ్మనియ దిగిన వారలా

Transcribed from the ~~the~~ printed book as received through
Mr. A. Rangaswamy Sarabati in 198-19
2. 10. 1918 5-10-1

